

సనాతన సారథి

జులై 2015

లీలా విలాస సుందర హాసా! పర్తి నివాసా సాయీశా!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 58
సంచిక 7

జూలై 2015

ప్రచురణ తేదీ
జూన్ 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. పరమాత్మయే పరమ గురువు	గురుదేవవాణి	8
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (21వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	12
5. జన సేవయే స్వామి సేవ	అవతారవాణి	15
6. జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట (14వ భాగం)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	19
7. భక్తి పారిజాతాలు	చంద్రమౌళి రమాదేవి	21
8. గురువు ప్రజ్ఞాన దర్శకుడు	డా॥ లావణ్య సరస్వతి	24
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (44వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	26
10. లీలా విభూతి - నిత్య విభూతి	రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్	30
11. క్షణంలో చికిత్స	ఆదురి హైమవతి	31
12. విద్యార్థులకి ప్రత్యేక ప్రబోధము	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	32
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (49వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	34
14. వెంకావధూత భవిష్యద్వాణి	శంకరగల్లు శ్రీనివాసులు	37
15. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	38
16. పనిలేని మనస్సు	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbt.org, editor@sssbt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రిస్ పేజ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

శ్రీరాముని పాదస్పర్శచేత రాయి అహల్యగా పునరుజ్జీవితమైంది. కానీ, అట్టి అపూర్వ సంఘటనకు పూర్వం ఆ రాయి అహల్యయే అయి ఉండాలి. ఆ రాయిని రాముడే త్రొక్కాలి. అప్పుడు మాత్రమే అట్టి అద్భుతము ఆవిష్కృతమవుతుంది. అన్ని రాళ్ళూ అహల్యలు కావు. కాబట్టి, రాముడు త్రొక్కినా అవి అట్టి మార్పు చెందవు. నిజానికి పునరుజ్జీవనమనగా మానవునిలో దాగియున్న దివ్యత్వము బహిర్గతమగుటయే. దైవముతోడి సంసర్గమునకు ఫలమదే! అహల్యవలె బహుకాలము అనుతాపము అనుభవించినగాని ఆ పునరుజ్జీవనము లభింపదు అన్న భగవాన్ అంతరార్థ వివరణ ఈ మాసం “రామకథారస వాహిని” (17వ భాగం)లోని అహల్యా శాప విమోచన ఘట్టంలో ద్యోతకమవుతుంది.

తల్లి తండ్రిని చూపుతుంది, తండ్రి గురువును చూపుతాడు, గురువు దైవాన్ని చూపుతాడు. మరి దైవమే సద్గురువుగా అవతారం దాల్చితే? మనలోనే దేహిగా ఉన్న తనను చూపుతాడు. సర్వజీవుల్లోనూ తాను అంతర్యామిగా ఉన్నానని నిదర్శనపూర్వకంగా ఎఱుకపరచి మన నిజత్వాన్ని గుర్తు చేస్తాడు. “పరమాత్మయే నీ నిజ స్వరూపమని నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటమే సాక్షాత్కారము” అన్నారు, భగవాన్. సాక్షాత్కారమువైపు మానవాళిని నడిపించటానికి యుగయుగాలలో వారు అవతరిస్తూనే ఉన్నారు. “ఒకే సూర్యుడు, ఒకే చంద్రుడు, ఒకే గురువు ఈ లోకాన...” అన్నట్లుగా అవతార పురుషుడే అసలైన గురువు, ఆది గురువు, ఆశ్రిత కల్పతరువు. నామరూపాలకు అతీతమైన సర్వవ్యాపక దైవత్వమే వారి తత్త్వం కనుక, మానవాళికి తరించే మార్గం చూపటంతో పాటు తమను ఆశ్రయించిన భక్త సాధకులను గమ్యం చేర్చే బాధ్యతకూడా వారు వహిస్తారు. మరి ఆ జగద్గురువుకి మనం సమర్పించవలసిన దక్షిణ ఏమిటి? “గుడి చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేసే ముందు గుడిలో కొలువైయున్న దైవానికి మీ మనస్సును దక్షిణగా సమర్పించండి” అని బోధించారు,

భగవాన్. “మనసొకింత ఇచ్చి మరి సాయికడనున్న అందరాని ఫలము పొందుడయ్య” అని ఉద్బోధించారు. ఇంక, వారికి చేయవలసిన పాదపూజ ఎటువంటిది? “మానవ రూపంలో వచ్చిన భగవంతుని అడుగుజాడల్లో నడవటమే నిజమైన పాదపూజ” అని వివరించారు. లోకభ్రాంతులనే చీకటిని తొలగించి జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించే “పరమాత్మయే పరమ గురువు” అని ప్రబోధిస్తున్నారు ప్రత్యక్ష పరమాత్మ.

ఉద్యోగ బాధ్యతల ఒత్తిడివల్ల అమ్మ బాధ్యతలను ఆయాలకు అప్పగిస్తే పిల్లలెంతగా నష్టపోతారో తెలుపుతూ, “ఐదేళ్ళు వచ్చేంతవరకు పిల్లల పెంపకాన్ని తల్లియే స్వయంగా చూసుకోవాలి. ఆయాల చేతిలో పెరిగే పిల్లలు వారి శారీరక మానసిక ఆరోగ్యానికి అత్యంత అవశ్యకమైన తల్లి ప్రేమ అనే ‘విటమిన్’ను కోల్పోతారు” అని హెచ్చరించారు, భగవాన్. “పర బాలురకు నేర్పు పాఠశాలకు పోవ తమ బాలురకు నేర్పు తల్లులెవరు?” అని ప్రశ్నించారు. చిన్నారుల చిరునవ్వుల అందాన్ని ఆనందాన్ని కాపాడుకోవటానికి వారి నోటి పరిశుభ్రత, దంత ఆరోగ్యాల విషయమై తల్లిదండ్రులు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను వివరిస్తుంది, “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి” (21వ భాగం)

రాజసూయ యాగ సందర్భంలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ధర్మజునివద్దకు వెళ్ళి, “బావా! నాకు ఏ సేవ ఇస్తావు?” అని అడిగాడట. ఇక్కడ ‘ద్యూటీ’ (బాధ్యత) అనే పదం కాకుండా ‘సేవ’ అనే పదాన్ని ఉపయోగించటంలో గల అంతర్యాన్ని వివరిస్తూ, ద్వైత భావంతో కూడినది ద్యూటీ, ఏకాత్మ భావముతో చేసేది సేవ, అని వివరించారు, భగవాన్. దైవం ఎప్పుడూ సేవ చేయాలనే ఆశిస్తాడు. సేవ చేయడానికే అవతరిస్తాడు. “నేను చేస్తున్నాను. నావలె మీరుకూడా చేయండి” అని బోధించి మీతో సేవలు చేయించాలన్నది భగవంతుని ఉద్దేశ్యం అన్నారు. సేవలో

ముందంజ వేయటానికి మనం ప్రధానంగా అలవర్చుకో వలసిన గుణములేమిటి? సాయి సంస్థలలో లీడర్స్ కి ఉండవలసిన లక్షణములేమిటి? చిన్న విత్తనములో మహా వృక్షము ఇమిడి ఉన్నట్లుగా సేవ అనే రెండక్షరాల పదములో దాగియున్న గంభీరమైన అర్థమును వివరిస్తూ సేవాదళ్ సభ్యులకు భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశం, “జన సేవయే స్వామి సేవ”

ఒక వ్యక్తికి అంత్యకాలం ఆసన్నమైంది. అతని భార్యబిడ్డలు చుట్టూ చేరి ఏడుస్తూ, “మమ్మల్ని వదలి పోతున్నావా? ఇప్పుడు మా గతి ఏమిటి?” అన్నారు. ఆ వ్యక్తి వాళ్ళవైపు తిరిగి ఎంతో వేదనతో, “మిమ్మల్ని విడిచి వెళ్ళిన తరువాత నా గతి ఏమిటి?” అని ప్రాణం విడిచాడు. జీవితాన్ని లౌకికమైన చింతలతో వ్యర్థం చేసి సంశయాలతో, నిర్వేదంతో చరమ దశకు చేరవద్దని హెచ్చరిస్తూ భగవాన్ చెప్పిన ఈ దృష్టాంతం ఆత్మజ్ఞానం లేనివారి స్థితికి అద్దం పడుతుంది. అంత్యకాలంలో మనస్సు దేనిపై నిలుస్తుందో అదే పునర్జన్మకు పునాది అవుతుంది కాబట్టి, ఎండమావులవంటి ప్రాపంచిక భోగాలను ‘ఎంజాయ్’ (enjoy) చేయాలనే భ్రాంతిని వీడి ‘ఎన్డ్ జాయ్’ (end-joy)కోసం పాటుపడవలసిందిగా ఉద్ఘోషించారు. ‘జీవిత కాలంలో చేసిన స్మరణ అంత్య కాలంలో ఆదరణ’ అన్న సూక్తిని స్ఫురింపజేస్తుంది, “జీవితముక తోలుబొమ్మలాట” (13వ భాగం)

రిజర్వ్ బ్యాంకులో నూరు రూపాయల ముద్రపడిన ఒక చిన్న కాగితమునకున్న విలువ బజారులో లభించే మామూలు పెద్ద కాగితమునకుండదు. అట్లే, భక్తి ముద్ర పడిన వస్తువు చిన్నదైనను దానికి విలువ ఎక్కువ. అహంభావంతో సత్యభామ బంగారుతట్టలో తెచ్చి సమర్పించిన రుచికరమైన పండ్లను శ్రీకృష్ణుడు సార హీనములని చప్పరించి పక్కకు పడేసి, అమాయకురాలైన ఒక గొల్లపిల్ల తెచ్చి ఇచ్చిన సాధారణమైన నేరేడు పండ్లను అడుగడుగునా మెచ్చుకుంటూ అన్నీ తినివేశాడు. ఈ ఉదంతాన్ని తెలుపుతూ, భగవంతుడు భావమును మెచ్చునుగాని బాహ్యదంబరమును మెచ్చడు అన్నారు భగవాన్.

పూవులెన్నో తెచ్చి పూజలు చేసినా
మెచ్చుకొనడు తాను పుచ్చుకొనడు
హృదయ కమలమివ్వ సదయుడై గ్రహించు
నిత్యశాంతిదాయి సత్యసాయి

అని భగవాన్ చెప్పినట్లుగా, తమ హృదయ బృందావనంలో విరిసిన ‘భక్తి పారిజాతాలు’ సమర్పించి స్వామి హృదయంలో స్థానం సంపాదించిన ధన్యచరితలు మహిళా లోకానికి మణిదీపాలు, మానవాళికి స్ఫూర్తిదాతలు.

భ్రమించే గుణము కలది కాబట్టి మనస్సును భ్రమరముతో పోల్చారేమోకానీ, మనసుకన్న భ్రమరమే నయం. అది మకరంద ఆస్వాదనకొరకు సహజమైన పుష్పంపై వ్రాలుతుందే తప్ప ఎంత సహజమైనదిగా కనిపిస్తున్నా ప్లాస్టిక్ పూవుపై వ్రాలుతుండా! కానీ, ఏళ్ళ తరబడి స్వామి సన్నిధి భాగ్యానికి నోచుకొని, స్వామి చరణ కమలములపై వ్రాలి, దివ్య ప్రేమ మకరందమును, వారి వాగమృత ధారలను గ్రోలిన మనో భ్రమరము ఈనాడు ఎక్కడైనా ఎవరైనా స్వామిని అనుకరిస్తూ, స్వామి తమద్వారా సందేశాలిస్తున్నట్లు ప్రచారం చేసుకుంటే, ఆ ‘ప్లాస్టిక్ పూవు’వద్దకు ఆకర్షింపబడటం ఎంత వెళ్ళితనం! “మందార మకరంద మాధుర్యమున దేలు మధుపంబు వోవునే మదనములకు...” అన్న భాగవత పద్యాన్ని స్ఫురణకు తెస్తుంది “జ్ఞాపకాల పందిరి” (44వ భాగం)

సేవలో పాల్గొనాలనే ఆకాంక్ష ఉన్నప్పటికీ తమకు పరిస్థితులు అనుకూలించటంలేదని కొందరు వాపోతుంటారు. ఆ కాంక్ష తీవ్రమైన తపనగా పరిణమిస్తే, సేవకు తగిన అవకాశాన్ని స్వామే కల్పిస్తారు. ఇందుకు దృష్టాంతం డా॥ త్రిమూర్తిగారి అనుభవం. ఆయన ఆర్తికి స్పందించి పర్తికి వచ్చి సేవలో పాల్గొనేందుకు అనూహ్యమైనరీతిలో ఆయనకు వీలుకల్పించి తమ భక్త వాత్సల్యాన్ని చాటుకున్నారు, భగవాన్. అంతేకాదు. భక్తులు ఆర్తితో ఎప్పుడు పిలిస్తే అప్పుడు, ఎక్కడ తలిస్తే అక్కడ ఏదో ఒక రూపంలో ప్రత్యక్షమై చేయూతనందిస్తారు ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేకోఠార్థోనో వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 17వ భాగం)

విశ్వామిత్రుడు శిష్య బృందముతో, రామ లక్ష్మణులతో నడచుచూ మధ్యాహ్నమునకు ఒక సుందరమైన వనమును చేరెను. అది పూర్వము ఎంతో అందముగా ఉండినటుల కొన్నికొన్ని శిథిలమైన పర్ణశాలలు, యజ్ఞయాగములు చేయునట్టి అరుగులూ హోమగుండములూ రాముని కంటికి అగుపడెను. అంత రాముడు చుట్టూ పరికించి ఇది ఏదో పూర్వము మహర్షులు సంచరించిన పవిత్ర వనమువలె నున్నదని విశ్వామిత్రులతో హెచ్చరించగనే, విశ్వామిత్రుడు చిరునవ్వు నవ్వి, “రామా! ఎంత చక్కగ గమనించితివి! సంతోషము. ఈ ప్రదేశమున ఏ మహనీయుడు నివసించి యుండెనో, ఆ మహనీయుడు ఈ ప్రదేశమును ఎందుకు వీడవలసివచ్చెనో తెలుపుదును, వినుము.

ఇది గౌతమ మహర్షి ఆశ్రమము. దేవతలు సహితము ఈ ఆశ్రమపదాన్ని ఎంతో ప్రశంసిస్తూ ఉండేవారు. గౌతముడు తన భార్య

అయిన అహల్యతో అనేక సంవత్సరములు ఇందు నివసించెను. ఘోరమగు తపస్సు నాచరించెను. అనేక యజ్ఞయాగాది క్రతువులు సలిపెను. ఈ ప్రదేశము నిత్యకల్యాణముతో కళకళలాడుచుండెను. గౌతముని భార్యయగు అహల్య మహా గుణవంతురాలు, చక్కని చుక్క ఆమెను పోలిన స్త్రీలు లోకమున మరొకరు లేకపోవుటచే గౌతముడు అతి జాగ్రత్తగా కాపాడుకొని కనిపెట్టుకొనియుండెను. ఒకనాడు ఆమె సౌందర్యమును చూచుటకు గౌతముడు ఆశ్రమమున లేని సమయమును కనిపెట్టి, ఇంద్రుడు గౌతముని వేషమును ధరించి ప్రవేశించెను. అప్పుడు గుణవంతురాలైన అహల్య పతిగా భావించి అతనికి ఉన్నతరీతుల సేవలు సలుపుచుండెను. ఇంతలో నిజమైన గౌతముడు ప్రవేశించగనే ఇంద్రుడు కనిపించెను. గౌతముడు ఉగ్రుడై తన వేషమును ధరించి అహల్యతో సేవలు చేయించుకొనుచుంటివా దుర్మతీ! అని గర్జించగనే దేవేంద్రుడు అంతర్ధానమాయెను.

ఆ రౌద్రముతో అహల్యను చూచి ఆశ్రమ నాశనమునకు పూనుకొంటివని, “భీ, ఒక నిమిషమైననూ నేను ఇందుండ తలంచలేదు. నీ ముఖము చూడరాదు. కూడును నీరును లేక గాలిని పీల్చుచు ఇతరుల కంటబడక పొదల చాటున పడియుండుము. నే వెళ్ళుచున్నాన”ని గౌతముడు అగ్నివంటి మాటలు పలుకగనే, అహల్య గోడున ఏడ్చి తనయందే విధముగనూ తప్పు లేదనియును, తాను లోతుగా విచారించలేక వేషమును చూచి పతిగా భావించి సేవలు సల్పితినేగాని అన్యభావము లేదని కాళ్ళమీదపడి ప్రార్థించగా గౌతముడు శాంతించి యథార్థమును గుర్తించి తానన్న మాట తిరిగి

వెనుకకు తీసుకొనరాని దగుటచే, తిరిగి “అహల్యా! నాకు ఆడినమాట తప్పనను ప్రతమున్నది. అది నీకు తెలియును. కాన నీవిక్కడే పడియుండుము. త్వరలో దశరథ రాముడు ఇక్కడికి రాబోవుచున్నాడు. నిన్ను చూచి కటాక్షించును. దర్శన మిచ్చును, ఆ దర్శన స్పర్శన సంభాషణములతో నీ దోషము పరిహారమగును. నీ యథార్థ రూపము, తేజస్సు తిరిగి ప్రాప్తించ గలదు. అప్పుడు నేను తిరిగి

నిన్ను చేర్చుకొందును” అని తెలిపి గౌతముడు ఆశ్రమమును వదలి హిమవత్పర్వత ప్రాంతమునకు వెళ్ళిపోయెను.

అతను వెళ్ళినప్పటినుండియు అహల్యా రూప రహితయై గాలిని పీల్చుతూ తన పతిని చేరగోరి ఘోరతపముతో పడియున్నది. ఆశ్రమము ఈరీతిగా పాడుపడిపోయినది” అని విశ్వామిత్రుడు తెలుపగనే రామచంద్రుడు అమిత ఆశ్చర్యమును ప్రదర్శించి, “ఏమి? నా రాకకై వేచియున్నటుల తెలుపుచున్నారే! పాపము! ఆమె ఏ ప్రదేశమున తపమాచరించు చున్నదో తెలిసికొనగోరుచున్నాను” అని రాముడు ముందుకు నడువగనే, విశ్వామిత్రుడు, లక్ష్మణుడు అతనిని అనుసరించిరి. మహారణ్యమున పొదలను దాటి శిథిలమైన పర్ణశాలలో ప్రవేశించిరి.

అంతవరకు దేవదానవుల కెవ్వరికినీ చొరనలవి కాకుండా తపోనిష్ఠలో సర్వమును మరచి నిద్రాహారములు లేక రాయివలె పడియుండిన ఆ అహల్యా పొగమంచులో చిక్కుకొన్న చంద్రునివలె కనిపించెను. ఆమె విగ్రహము ధూమచ్ఛన్నము అయిన అగ్నిహోత్రజ్వాలవలె మారియుండెను. రాముడు

మరింత సమీపమునకు వెళ్ళుచుండగనే కాలు సోకెను. అంత అహల్యా తలయెత్తి రాముల దివ్యసుందర విగ్రహము చూచి, “అహా! ధన్యరాలనైతిని” అని పాదములు గట్టిగా పట్టుకొని, “నా పాప పరిహారము గావింప వచ్చిన పరమాత్మా! ఈనాటికి దయకల్గెనా?” యని అనేక విధముల ప్రార్థించెను. తన రూపము మేఘములనుండి తప్పించుకొన్న చంద్రునివలె

ప్రకాశింప పైకిలేచెను.

అంత యోగ లక్షణ సంపన్నుడగు గౌతముడు క్షణములో అచ్చట వ్రాలెను. ఆ తపోబల విశుద్ధాంగిని చూచెను. ఇరువురు చేరి రామలక్ష్మణులకు అత్యంతానందముతో నమస్కరించి, విశ్వామిత్రుని గౌతముడు తగురీతిగ సన్మానించి గౌరవించెను. అంత విశ్వామిత్ర శిష్యబృందము ఈ ఆశ్చర్యకరమైన వింతను జూచి నేత్రములనుండి కారుచున్న ఆనంద బిందువులతో రామలక్ష్మణులను తదేక దృష్టితో చూడ దొడగిరి. ఇంతలో విశ్వామిత్రుడు గౌతమునిదగ్గర సెలవు తీసికొని రామలక్ష్మణులను వెంటబెట్టుకొని ఈశాన్య దిక్కుగా పయనము సలిపెను.

సాయం సమయమునకు సరిగా మిథిలాపురము సమీపించిరి. అదియే మిథిలాపురమని కనిపించు పెద్దపెద్ద భవనములతో కూడిన విశాల పట్టణమును విశ్వామిత్రుడు చూపగనే రామలక్ష్మణులు, ఋషిశిష్యులు పట్టరాని ఆనందముతో గంతులు వేసిరి. నడక మరింత తీవ్రగతిని చెందెను. దేహములే మరచిరా అన్నట్లు పూలచెండులవలె కదిలిపోయిరి. మిథిలాపుర సింహద్వారము చేరిరి. ఎటుచూచినను

ఋషులు, బ్రాహ్మణులు. వేదపఠనములు, అన్ని కార్యములును జరుగుచుండెను. ఏ చెట్ల క్రింద చూచిననూ ఎడ్లబండ్లను నిలిపి అందుండి ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగా దిగుచూ స్త్రీలు, పురుషులు, వృద్ధులు, బాలురు, అన్ని వర్గములవారూ, అన్ని ఆశ్రమములవారూ, అన్ని దేశములవారూ రక రకములుగా కనిపించుచూ, కన్నుల పండువగా నుండెను. జనులు అటూ ఇటూ తిరుగుచు దారియే తెలియక క్రిక్కిరిసి కిటకిటలాడుచుండిరి.

అట్టి సమయమున ఎక్కడ విడిది చేయవలెనో తెలియక అటు ఇటు చూచి కొంత జనసమ్మర్దము లేని ఒక చెఱువు గట్టునకు చేరిరి. అక్కడివారందరూ సామానులు కట్టిపెట్టి స్నానసంధ్యాదులు తీర్చుకొనుచుండిరి. యజ్ఞసమయమున ఆహ్వానము గావించినవారెవరైనా వత్తురేమో అని ఎక్కడ నుండి వచ్చినదియు, వారు ఏ ఆశ్రమమునకు చెందినదియు వారి నామధేయములను విచారించి వార్తలను రాజున కందించుచుండిరి.

ఈ లోపల ఈ చుక్కలవంటి పిల్లలతో సింహముల వంటి దృఢకాయులతో మహా తేజోవంతుడైన విశ్వామిత్రుడు స్నానముచేసి సంధ్యాదికార్యములు సక్రమముగా ఆచరించి చెరువు గట్టుపై కూర్చొని మిథిల వైభవముగూర్చి చెప్పుచుండ రామలక్ష్మణులు, ఋషిపుత్రులు వినుచుండిరి. ఇంతలో రాజ భటులు వచ్చి సవినయముతో, “స్వామీ! తామెవ్వరు? ఎచ్చటి నుండి దయచేసితిరి? మేము రాజభటులము. జనక చక్రవర్తి ఆజ్ఞానుసారము మేము మా కర్తవ్యముల నిర్వర్తించుచున్నాము. తమ నామధేయము తెలిపిన శ్రీవారి కెరిగింతుము” అని ప్రార్థించగనే విశ్వామిత్రుడు వెంటనే తన నామమును తెలిపెను.

అంత రాజభటులు సరాసరి రాజభవనమునకు వెళ్ళి విశ్వామిత్రులవారి రాకనుగురించి తెలుపగనే జనక మహారాజు తగిన ఏర్పాట్లు గావించెను. కొంత

సమయమగుసరికి ప్రధాన బ్రాహ్మణులతో ప్రధాన పురోహితుడైన శతానందుని పంపగా శతానందుడు స్వస్తివాచకములు పలుకుచూ చెరువుగట్టునకు వచ్చుటను జూచి విశ్వామిత్రుడు తమను తోడ్కొనిపోవు నిమిత్తం వచ్చుచున్నారని గమనించి రామలక్ష్మణులను సిద్ధము కండని తెలిపెను. అందరూ సర్వసంసిద్ధులై యుండ శతానందుడు వినయ విధేయతలతో అర్ఘ్యము, పాద్యము, మధుపర్కము విశ్వామిత్రులవారికి సమర్పించి, “మహారాజుగారి ఆజ్ఞ ప్రకారము మేము తమకు స్వాగతమిచ్చుటకై వచ్చితిమి”ని తెలిపి వారి సామానులకు ఒక పల్లకి అక్కడుంచి విశ్వామిత్రుని, రామలక్ష్మణ ఋషి కుమారులను మంగళ వాద్యములతో తోడ్కొనిపోయెను.

రాజవీధిలో ప్రవేశించగనే అక్కడికి జనక మహారాజు స్వయముగా తన మంత్రిపరివారముతో ఎదురేగి విశ్వామిత్రులవారికి నమస్కరించి, “స్వామీ! నేను ధన్యుడనైతిని. తమ రాక మిథిలాపురమున కెంతయో శోభ చేకూర్చెను” అని క్షేమ సమాచారములు పల్కరించి తమ దృష్టిని పిల్లలైన రామలక్ష్మణులపై ఏకాగ్రపరచెను. ఆ రూపములు సాక్షాత్ సూర్యతేజః పుంజమువలె కనిపించెను. రాజునకు కొన్ని సెకండ్లు ఏమియూ తోచక, ఎక్కడ నున్నది తెలియకపోయెను. ఎటులో తన చిత్తమును అణచుకొని దిగ్భ్రాంతిగా, “స్వామీ! ఈ పిల్లలెవరు? సాక్షాత్ అశ్వినీ దేవతలవలె కనిపించుచున్నారు. వీరు నా అదృష్టవశముచే ఇప్పటికిప్పుడే నన్ననుగ్రహింపగోరి దేవలోకమునుండి దిగిన దేవతావిగ్రహములవలె నున్నారు. లేక సూర్య చంద్రులే ఇట్టి రూపములు ధరించి భూలోకమునకు వచ్చిరా అన్నట్లున్నారు. ఇట్టి సుకుమార సుందరులు తమతో పాదచారులై ఎట్లు వచ్చిరి? లేక ఇక్కడెక్కడయినను పరిచయమై తమను కూడిరా?” అని తనకు తాను తెలియక దేహమునే మరచి మాట్లాడుచున్నట్లు, ఒకదానిపై మరొక ప్రశ్నను

వర్షముగ కురిపించు జనక మహారాజును చూచి విశ్వామిత్రుడు చిరునవ్వుతో, “రాజా! వీరు అయోధ్యా నగర చక్రవర్తియగు దశరథుని పుత్ర రత్నములు. వీరి పేర్లు రామలక్ష్మణులు. వీరి బలపరాక్రమములు అత్యంత విచిత్రములు, అద్భుతములు” అని ఇంకనూ ఏమేమో తెలుపవలెనని తలంచి విడిదికి చేరిన తదుపరి మాటాడవచ్చునని అంతటితో ఆ సంభాషణకు స్వప్తి చెప్పి రాజుతో ముందుకు నడచుచూ వచ్చెను.

అప్పటికప్పుడు వారలకై ఏర్పరచిన చక్కని విడిది గృహమునకు తోడ్కొని వెళ్లిరి. అది విశాలమైన తోటలో సుందరమైన మందిరంగా అలంకరింపబడియుండెను. అక్కడ ప్రశాంతత ఉట్టిపడినదా అన్నట్లు అంతటా నిశ్శబ్దమైనదైయుండెను. అది రాజభవనమునకు అతి సమీపమున నుండుటచేత వారల నక్కడకు చేర్చి జనక మహారాజు విశ్వామిత్రులవారికి సాష్టాంగ నమస్కారములు గావించి, తమరాక రాజునకెంతయో బలమును, ఆనందమును అందించినదనియును, ఎన్నియో జన్మల పుణ్యఫలమే మాకట్టి భాగ్యము నందించినదనియు కృతజ్ఞత తెలిపి, రాజు విశ్వామిత్రుల చెంత సెలవు తీసికొని వెళ్ళుచు, “స్వామీ!

యజ్ఞము ఇంకనూ పండ్రెండు దినములు పట్టునని ఋత్విక్కులు చెప్పుచున్నారు. కాన తమరు ఈ పండ్రెండు దినముల కాలము మిథిలయందే యుండి అనుగ్రహించ వేడుచున్నాన”ని ప్రార్థించెను.

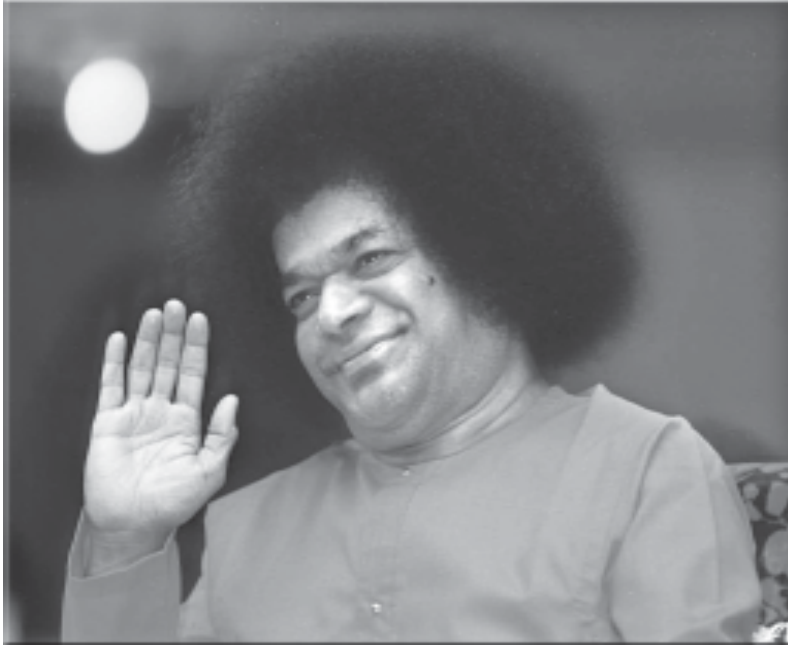
విశ్వామిత్ర మహాఋషి అందులకెట్టి అభ్యంతరము లేదని అభయమివ్వగానే రామలక్ష్మణులు ఒకరినొకరు చూచుకొని ఇంత కాలమా అన్నట్లు భావించిరి. ఆ రాత్రి విశ్రాంతిగా నిద్రించుటకు తగిన ఏర్పాట్లు చేసి వారలకు ఫల, పానీయ, క్షీరములు అందించునట్లు తెలిపి, “రేపటి ఉదయమున తమ దర్శనము చేసికొందును. ప్రయాణపు బడలికచే యున్న తమకు శ్రమ కలిగించుట భావ్యము కాదు. చక్కని విశ్రాంతి తీసికొనుడ”ని ప్రార్థించి, రాజు పురోహిత మంత్రులతో రాజ భవనమునకు వెడలిపోయెను. అతడు వెళ్ళిన తోడనే రామలక్ష్మణులు జనక మహారాజుయొక్క భక్తి శ్రద్ధలను, వినయ విధేయతలను వర్ణించుచూ అతని ముఖతేజస్సును ఘనముగా పలుకుచూ, గురువుల చెంతచేరి ఫలముల భుజించి విశ్రమించుటకు అనుజ్ఞ గొని తమ వసతికి వెడలిరి.

(సశేషం)

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థుల ఘన విజయం

భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థులు ఎప్పటిలాగే ఈ సంవత్సరంకూడా CBSE పన్నెండవ తరగతి మరియు పదవ తరగతి పరీక్షల్లో అత్యుత్తమ ఫలితాలను సాధించారు. బాలబాలికలు మొత్తం 117 మంది పన్నెండవ తరగతి పరీక్షలకు హాజరు కాగా, వందశాతం ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. 115 మంది డిస్టింక్షన్ సాధించగా, వీరిలో 64 మంది 90 శాతానికి పైబడి మార్కులు సాధించారు.

ఇదేరీతిగా, పదవ తరగతి పరీక్షలకు బాలబాలికలు మొత్తం 98 మంది హాజరు కాగా వందశాతం ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. 20 మంది 10 పాయింట్లు సాధించగా, 50 మంది 9 నుండి 9.9 పాయింట్ల మధ్య సాధించారు. P

గురుదేవవాణి:

పరమాత్మయే పరమ గురువు

గురుపూర్ణిమ పవిత్రమైన పర్వదినము. నిర్గుణ నిరాకార తత్త్వమును సగుణ సాకార రూప నామములతో ఆరగించి ఆనందించి పామరుడు పరమహంసగా, మానవుడు మాధవుడుగానూ నరుడు నారాయణుడుగానూ జీవుడు బ్రహ్మముగానూ అభివృద్ధి పొందే విధానములను లోకానికి అందించిన ఆది గురువు వేదవ్యాసుని పేరుతో 'వ్యాసపౌర్ణమి' అని ప్రఖ్యాతి గాంచిన దినమిది. మానవుడు దేహము కాదు, దేహి; జడస్వరూపుడు కాదు, చైతన్యస్వరూపుడు అని వ్యాసులవారు వేద వేదాంతములలోనూ పంచమ వేదమైన మహా భారతములోనూ పురాణములలోనూ ఉపదేశించి లోక గురువుగా పూజింపబడుచున్నారు. 'వ్యాసో నారాయణో హరిః' శ్రీమన్నారాయణుని

అంశావతారమే వ్యాసులవారు. వారు గు (గుణాతీత), రు (రూపవర్జితుడు) అయిన పరమాత్ముని అంశము కనుక అట్టి బోధను మానవజాతికి అందించినారు. ఈనాటికీ వారి పేరును కృతజ్ఞతతో అందరూ స్మరింతురు. వారిని పౌర్ణిమరోజే ఆరాధిస్తున్నారు. ఎందుకంటే, 'చంద్రమా మనసో జాతః' మనస్సుయొక్క అధిదేవత చంద్రుడు. ఆ చంద్రుడు ఈ దినము తెల్లగా చల్లగా మాలిన్యరహితమై ప్రకాశవంతమై అందరికీ అహ్లాదకరమైన వెన్నెలను అందిస్తున్నాడు. అట్లనే మానవుడి మనస్సు కూడ గురువుయొక్క బోధవల్ల, భక్తి శ్రద్ధలతో దాని అనుసరణవల్ల విషయవాసనలు అనే మచ్చలేకుండా సంసార దావాగ్నిలో పరితపిస్తున్న వారికి చల్లదనమిచ్చే ఆత్మజ్ఞానముతో ప్రకాశిస్తుంది.

అజ్ఞాన అంధకారమున మునిగిన జీవులను అనుగ్రహించి, వారి హృదయాలలో జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించినవారు వ్యాసులవారు. శిష్యునకు హితమును బోధించి అహితమును చెంత చేర్చకుండుటే గురువు యొక్క ధర్మము. అట్టివాడే గురువు. అట్టి గురుదేవుని ఆజ్ఞను ప్రాణప్రదముగా నెంచి సేవించి అనుసరించి ఆచరించి ఆనందించి ఆత్మతో ఆత్మను చేరగోరుటే శిష్యునియొక్క ధర్మము. గురువు - శిష్యుడు ఇద్దరి ధర్మములూ పౌర్ణమి చంద్రునివలె ఏ లోటుపాటు లేక ప్రకాశించిన పర్వదినమే గురుపౌర్ణమి. కాబట్టి ఈనాడు భక్తులందరూ గురు ఆజ్ఞలను మననము చేసుకొని హృదయాకాశమున సంచరించు మనో చంద్రుని వెలిగింపజేసుకోవాలి. లోక భ్రాంతులను చీకటినుండి తప్పించుకొని, నిత్యమైన సత్యమైన జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించుకొని ఇహమును జయించి పరము ప్రాప్తించునట్లు కోరునట్టి దినమే ఈ దినము. తాను లేని హృదయము, తనది కాని నామము, ఈ లోక మందేగాక మరే లోకమందుకూడ లేదు. సర్వము పరమాత్మ నిలయమే. కాన, ఈనాడు మీమీ ఆరాధన దేవుడు మీచెంతనే కరుణారస పూరితుడై కనిపిస్తాడు. ఆ గురుదేవుని అనుగ్రహమును సంపాదించుకొని, రసము నొసంగు పరమాత్మకు కృపాపాత్రులై జీవితమును సార్థకపరచుకోవాలి.

మానస సరోవరములో భగవన్నామమే తామర పుష్పము. దాని మకరందమును గ్రోలే కాంక్షతో సాధకులూ భక్తులూ ఐహిక వాంఛలను దూరము చేసుకొని, ఆవేదనతో తుమ్మెదవలె పరుగెత్తి రావాలి. పరమాత్ముని ప్రార్థన చేస్తే ఫలితమేముంది, అని కొంతమంది కుంటి ప్రశ్న వేస్తారు. అయితే, ఏ ఒక చిన్నపనికికూడ దానికి తగిన ఫలితం నిస్సందేహముగా లభిస్తున్నదా, ఈ ఒక్కదానికి మాత్రము ఫలితము లేకుండాపోతుందా! పరమాత్మతో సన్నిహిత సంబంధం పెట్టుకోవాలి. అప్పుడే మీ పని అంతశ్శుద్ధముగా

శుభ్రముగా నెరవేరుతుంది. నౌకరీ మహారాజు దగ్గర, మనస్సంతా దుస్తులు, వస్తువులు, ఇల్లు, వాకిలి దీనిపైన. ఇట్లుండేవాడు దుస్తుల సేవకుడేకాని రాజు సేవకుడు కాదు. అనేకమంది భక్తులుకూడ ఇంతే! నోములు, వ్రతములు, పూజలు ఇవన్నీ చేస్తూ కూడ అభిమానమంతా గృహముపైన, ఆస్తిపాస్తులపైన, కుటుంబముపైన నిలబెట్టితే వాడు ఎవరికి దాసుడు! వాడు కుటుంబమునకు, సంసారమునకు దాసుడేకాని భగవంతునికి శరణు కాలేదు.

పరమాత్ముని పొందే సాధనలతో కాలాన్ని పవిత్రం చేయాలి. సత్కర్మలను, సర్వేశ్వరుని సేవను నేడే ఆచరించాలి. రేపు మీదికాదు. ఒకప్పుడు సత్యవ్రతుడైన ధర్మరాజు అస్థానమునకు ఒక బీద బ్రాహ్మణుడు వచ్చి కన్యాదానముకొరకు ద్రవ్యమడిగినాడు. రేపు రండి, ఇస్తాను అని రాజు వారిని పంపిరి. ఇది విన్న భీముడు తక్షణమే దేశమంతా మంగళవాాయిద్యాలను మ్రోగించి తోరణాలు కట్టించి పతాకాలతో రాజ భవనమును అలంకరింపజేసినాడు. ఎందుకివన్నీ అని అన్నగారు అడుగగా, ఈ దేహ పంజరమందుండు ప్రాణ చిలుక ఏ నిమిషము పారిపోతుందో అని అందరూ భయ పడుతుంటే, రేపటి దినమువరకూ మీ ప్రాణము నిశ్చయముగా నిలుస్తుంది అనే వార్త ప్రజలందరికీ ఆనందదాయకమే కదా! మీరు అసత్యము ఏనాడూ పలుకరు. మీ వాక్కు ప్రకారము నడువకపోరు, అని భీముడు జవాబిచ్చినాడు.

మృత్యువనే పెద్ద పులి పొదలో దాగుకొని ఉండే! ఎప్పుడు పైన పడుతుందో! ఇల్లు వాకిలి వస్తు వాహనాలు అన్నీ ఏనాటికైనా వదిలేది తప్పదు, అని నిశ్చయము చేసుకోవాలి. ప్రకృతి పరికరమంతా నాది కాదు, పరమాత్మునిది అని దృఢము చేసుకోవాలి.

ఇంత పవిత్రమైన మానవజన్మ దొరికిననూ వివేక, వైరాగ్య విచక్షణలతో దానిని పూర్తిగా సద్వినియోగము

చేసుకొని మాధవ తత్త్వమును పొందకుండా పాడు చేస్తారు. ఎంత శోచనీయము! కామధేనువు దొరికిననూ దాని క్షీరమును గ్రోలక కాడికట్టి దున్ని కొట్టటమా! ఎంత అపవిత్రము!

సుఖ దుఃఖములను సమముగా భావించుకొని పోవాలి. అంతా నువ్వే అయినప్పుడు ఎవరిపై కోపము, ఎందుకు తాపము, ఎవరిని ద్వేషించేది! మురుకును నమిలినప్పుడు నాలుక పళ్ళ క్రింద చిక్కి బాధపడితే పళ్ళను ఎవరైనా పగలకొట్టుతారా! నాలుకయూ మీదే, పళ్ళూ మీదే. అటులనే అంతా తనదే అనే గొప్ప భావమును పెంచితే ఏ బాధయూ ఉండదు. తనకు అనుగ్రహించిన తెలివిని పోషించి, సర్వవ్యాపియైన పరమాత్ముడే తన నిజస్వరూపమని, తనను తాను తెలుసుకోవటమే సాక్షాత్కారము.

భగవంతుడే పవర్ హౌస్; అక్కడనుంచి ఆ పవరును దేహమనే మీ ఇంటికి తీసుకొని రావలెనన్న క్రమశిక్షణ అనే స్తంభాలను, పరిమిత కాలప్రమాణము తప్పకుండా సరిగ్గా నాటుతూరావాలి. దాని మూలకముగా నిష్కామ కర్మాచరణ అనే వైరును లాగాలి. తరువాత, శుద్ధ మనస్సనే బల్బును తగిలించి, శరణాగతి అనే స్విచ్చిని 'ఆన్' చేస్తే జ్ఞానమనే జ్యోతి వెలుగుతుంది; స్వస్వరూపము తెలుస్తుంది. ఆ విద్యుత్ రావాలంటే, ఊరికే ముక్కు మూసుకొని ప్రార్థిస్తే రాదు. దానికి కొన్ని మార్గాలున్నాయి, నిబంధనలున్నాయి. క్రమశిక్షణను అవలంబించాలి, అనుసరించాలి. ఐదు రూపాయలు కూడా విలువ చేయదు ఒక ఇనుప ముక్క. దానినే యత్న ప్రయత్నములతో క్రమమైన పద్ధతులతో స్ప్రింగ్, నట్, బోల్ట్లు, ముల్లు మొదలైన భాగాలుగా అమర్చి ఒక గడియారమును తయారు చేస్తే, ఐదు సూర్ల విలువగల వస్తువుగా మారుతుంది. అట్లనే పామరుడు కొన్ని శాస్త్రీయ క్రమశిక్షణలను అనుసరిస్తే పరమహంసగా మారుతాడు.

అన్నిటికీ మనస్తత్వమే ప్రధానమైనది. ఇప్పుడు మనస్సు ఇంద్రియాల దాసునిగా ప్రవర్తిస్తోంది. దానిలో సుఖ సంతోషాలు లేవని తెలుసుకొని మనస్సును బుద్ధి యొక్క అధికారంలో పెట్టాలి. అప్పుడే వివేక విచక్షణల బలముతో వైరాగ్యము దృఢమై తనలో నిలుస్తుంది. ఉన్న విజ్ఞానాన్ని పోషించుకొని తనను తాను తెలుసుకోవటమే పరమాత్మ సన్నిధి ప్రాప్తికి మార్గము. ఇదే స్వస్వరూపానుసంధానము.

నేనెవరు? అని విచారణ చేస్తే, 'అహం బ్రహ్మస్మి' అని తేలుతుంది. నేను ఈ స్థూల శరీరమైన అన్నమయ కోశమా? లేక, సూక్ష్మశరీరమైన ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయ కోశములా? లేక, కారణ శరీరమైన ఆనందమయ కోశమా? కొంతమంది, ఆనందమే నువ్వు అంటారు. అయితే, నేనొప్పుకోను. అత్యంతత్వము ఈ ఐదు కోశాలకూ అతీతమైనదే.

గురువు ఉపదేశించవలసినది కూడా దీనినే. దానిని శ్రవణము చేసే శిష్యులలో అనేక రకాలవారున్నారు. మట్టి శ్రవణము (నీళ్లు పోస్తే మెత్తబడిననూ తరువాత ఎండిపోయి గట్టిపడిపోయినట్లు, వినేటప్పుడు మాత్రము కొంతసేపు దాని ఫలితముంటుంది, ఆ తరువాత యథాపూర్వస్థితిలోనే ఉంటాడు) చిలుక శ్రవణము (విన్నదాన్ని అర్థము చేసుకొనక, దానినే చిలుక పలుకులవలె మరిమరి పలకటము) కాకి శ్రవణము (ఎన్ని విన్నా దాని పాటే దానికి. ఆ కర్కశ స్వరమును మధురముగా మార్చుకొనే ప్రయత్నమే లేదు) దోమ శ్రవణము (మంచి విషయాలు వినే సమయములో వినరాని కర్ణ కఠోర మాటలను జిజ్ఞసి ఇతరుల చెవిలో నింపే స్వభావము) ఇట్లనేక రకాలున్నాయి. అయితే, దోష రహిత శ్రవణముతో మంచిని విని, మననము చేసుకొని మంచివాళ్ళతో చేరి మంచి మార్గములో ఉంటే, జన్మ సార్థక్యానికి ఇంతకంటే మరేమీ అక్కర్లేదు.

ఆర్జించిన పుణ్యధనాన్ని ధారపోసి మీరు ఈ మానవజన్మమును పొందివచ్చిననూ, అసత్య మార్గంలో సంచరిస్తూ, అనాత్మ విషయములనే వెతుకుతూ, నిత్యత్వాన్ని మరచినారు. పరమానందాన్ని పొందే ప్రయత్నంలో దిగక కాలమును అపవిత్రం చేస్తున్నారు. ఎవరి సంతానమంటే, భారతమాతయొక్క సంతాన మంటారు. పంచ భక్త్య పరమాన్నమును ఇంటిలో ఉంచుకొని పక్కింటి పాసిపోయిన పప్పుకోసం పరుగెత్తుచున్నారు. భారతదేశములో అనాదినుంచి ప్రజలకు సుఖశాంతులను అనుగ్రహించిన వేద శాస్త్ర ఇతిహాసాల సారాన్ని అందుకోకుండా, అపవిత్రత కోసం ప్రాకులాడటం దురదృష్టమే కదా. చేతిలో వెన్న పెట్టుకొని నేతికోసం భిక్షమెత్తేదెంత హాస్యాస్పదం! దేహమనే భూమిలో బుద్ధి అనే గడ్డపార తీసుకొని మనస్సు అనే రాళ్ళను త్రవ్వితే ఆధ్యాత్మిక మణులు దొరుకుతాయి.

బయటి విషయాలలో ఏమీ సౌఖ్యం లేదు, ఆనంద ముండదు. కుక్క ఎండిపోయిన ఎముకను ఏకాంత స్థానమునకు తీసుకొనిపోయి దాని సారమును

ఆరగించేకొరకు గట్టిగా కొరికినప్పుడు, ఎముక విరిగి దవడకు గుచ్చుకొని రక్తము స్రవిస్తే, ఎక్కడినుంచి రక్తము అని విచారణ చేయక, అది ఎముకనుంచే వస్తున్నదని ఆనందిస్తుంది. అట్లనే ఆనందముకాని, దుఃఖముగాని విషయాలలో లేవు, మీలోనే ఉన్నవి. చంటిబిడ్డ బొటనవ్రేలు చీకుతుంది. దానిలో సార మేమున్నది! ఆనందము బయటినుంచి దొరకునదనే అభిప్రాయానికి అమాయకత్వమే కారణము.

ఇలాంటి సత్య నిత్య విషయాలను తెలిపే నిమిత్తం గురువు అవసరము. అయితే, గురి ఉంటే గురువు కావాలిగాని గురి లేకపోతే గురువేమి చేయగలడు! విత్తనముంటే, మొక్క ఉంటే, తోటమాలి దానిని సరియైనరీతి పోషించి పెంచగలడు. ఉన్నదాన్ని తెలియపరచుటే గురువు చేసే ఉపకారము. కన్వస్? నువ్వెవడు? కోహం? నేనెవ్వడు? కుత ఆయాతః? ఎక్కడినుంచి వచ్చాము? అని గురువు ప్రశ్నలు వేస్తారు. ఆ ప్రశ్నలకు సరియైన అనుభవరూపమైన సమాధానములను శిష్యునిచే చెప్పిస్తాడు. ఇదే గురు శిష్యుల పవిత్ర సంబంధము.

(‘సుధా బిందువులు’ నుండి)

భ్రాంతి తొలగితే శాంతి

ఒకాయన నీరు త్రాగే సమయంలో ఒక బల్లియొక్క నీడ ఆ నీటిలో కనిపించి, త్రాగిన తరువాత అది నిజమైన బల్లి అనియూ, అది లోనికి పోయినదనియూ తలంచి చాలా బాధపడినాడు. నిజముగా బల్లిని తిన్నట్టే అతనికి అనుభవమైంది. అయితే, తెలివైన ఒక వైద్యుడు ఒక బల్లిని తెచ్చి, వాడు వాంతి చేసినదాంట్లో పడవేశాడు. దానిని చూసి కడుపునుంచి బల్లి బయటికి పోయిందని తలంచి వాని అనారోగ్యమే తొలగిపోయింది. అట్లనే దేహమే నీవు, జగత్తు నిజము, విషయములద్వారా సుఖము అనే భ్రాంతి పోతే నీకు సుఖశాంతులు దొరుకుతాయి.

- బాబా

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(21వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“మానవ శరీరం ఒక క్షేత్రం. ఇది ధర్మక్షేత్రంగా పరివర్తన చెందాలి. మోహమూ, మోసమూ, ఆడంబరమూ, అహంకారమూ మొదలైన దుర్గుణాలను విసర్జించాలి. ఆధ్యాత్మికోన్నతికి యోగమూ త్యాగమూ సంపూర్ణ ఆరోగ్యమూ చాలా ముఖ్యమైనవి” అంటారు స్వామి.

ఈ శరీర క్షేత్రాన్ని అతి పవిత్రంగా, అత్యున్నతంగా తీర్చిదిద్దాలనే ధ్యేయంతోనే - స్వామి పసిపిల్లల పరంగా కూడా - తల్లిదండ్రులు తీసుకోవలసిన ఆరోగ్యపరమైన జాగ్రత్తలనూ, శారీరక పరిశుభ్రతకు సంబంధించిన అనేకానేక అంశాలను, తద్వారా వారిలో పెంచి పోషించవలసిన ఆధ్యాత్మిక భావాలనూ ప్రేమగా, అనునయంగా, ఆప్యాయంగా బోధిస్తూనే ఉన్నారు.

ప్రతి తల్లి తన బిడ్డ పరిపూర్ణం కావాలని కోరుకుంటుంది. మన అన్ని లోపాలనూ తుడిచి వెయ్యటానికి స్వామి వచ్చారు. జీవిత బడిలో మనకు బోధించటానికి వచ్చారు. వారి బడిలో చేరటానికి వినయం, చెక్కుచెదరని విశ్వాసం, శీలం, సంపూర్ణమైన మానసిక శారీరక ఆరోగ్యం స్వామి నిర్ణయించిన అర్హతలు.

పిల్లలకు పోషక విలువలు అందజేసి, వారికి ఆహారం సమతుల్యంగా ఉండేలా చూసే బాధ్యత తల్లులదే! ఐతే కొందరు తల్లులకు ఇంటివద్ద వండేవారు లేక, సరైన ఆహారం దొరకక, ఏది చిక్కితే అది తినేసి ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేసుకుంటాంటారు. ఆఫీసుల్లో పనిచేసే కొందరు

తల్లులు, తమ సమయాన్ని పిల్లల ఆరోగ్యంకోసం కేటాయించలేకపోతున్నారు. ఇంట్లో పిల్లలగురించి పట్టించుకోకపోవటంవల్ల వారికి సమయానికి సరైన భోజనం ఇచ్చేవారుండరు. ఇంట్లో తల్లి బైటకు వెళ్ళి పరుల పిల్లలకు ఆరోగ్యసూత్రాలు బోధిస్తుంది. మరి ఆమె పిల్లలకు ఎవరు బోధించాలి?

“మీ పిల్లలకు విద్యాబుద్ధులు నేర్పితే మీరు గొప్ప వేతనం తీసుకున్నట్లే. తన భర్త పిల్లల సంక్షేమం, ఆరోగ్యాన్ని పట్టించుకోని స్త్రీల విషయంలో ఎంతైనా విచారపడాల్సి వస్తోంది. స్త్రీలు పిల్లలను వదిలేసి ఉద్యోగాలకు వెళితే వాళ్ళ సంపాదన వంటవాళ్ళకూ, పని మనుషులకూ, ఆయాలకే సరిపోతుంది. ఇంక పిల్లల సంక్షేమం మాటేమిటి! తల్లులు పిల్లలను ఆయాల పరం చేస్తున్నారు. పిల్లలతో ఉండవలసిన పవిత్రమైన అనుబంధాన్నే దూరం చేసుకుంటున్నారు. తల్లి స్వర్గ, సంభాషణ, దృష్టి, సర్వం తన పిల్లలపైనే ఉండాలి. పూర్వకాలం 24 గంటలపాటు తల్లి బిడ్డలకు పాలిచ్చేది, తనదగ్గరే పడుకోబెట్టుకునేది. ఈవిధమైన దర్శన, స్వర్గన, సంభాషణలు బిడ్డకు తల్లితోనే జరుగుతూండేవి. ఐతే, ఈ ఆధునిక యుగంలో బిడ్డను కనటం మాత్రమే తల్లి వంతుగా, పోషించటం మాత్రం ఆయాల వంతుగా మారిపోయింది. దాంతో పిల్లల భాషా, భావాలూ, ఆహార అలవాట్లూ, బుద్ధులూ

ఆయాలవే వస్తున్నాయి. కట్టకడపటికి పిల్లవాడు ఆయా మరణిస్తే ఏడుస్తాడుగానీ తల్లి మరణిస్తే ఏడ్వడు.”

నేటి నాగరిక అనారోగ్య పోకడలకు తీవ్రంగా స్పందిస్తారు స్వామి.

పిల్లల చిరునవ్వులను మించిన అందం, ఆనందం ఉండవు. వాటిని కాపాడుకోవటానికి తగిన సమయమూ శ్రద్ధా ఓపికా ఉండటం లేదు ఈనాటి తల్లిదండ్రులకి (అందరికీ కాదు). ఐతే, పెళ్ళిళ్ళ ముందో, మరో సందర్భాలలోనూ, తమ అశ్రద్ధకు గురై అంద వికారంగా మారిన పిల్లల పళ్ళ విషయం గుర్తుకు వస్తుంది వారికి. హడావుడిగా డెంటల్ సర్జన్ దగ్గరకు పరుగులు తీసి, కాస్మోటిక్ చికిత్సలు చేయించుకుని, అప్పటికి పని అయిందనిపిస్తారు. పర్ఫెక్షన్ లేని ఈ అత్యవసర చికిత్సలు పిల్లల పాలిట శాపాలుగా మారతాయి. మొదటి నుండి జాగ్రత్తలు తీసుకోకపోవటంవలననే అనేక అనర్థాలు జరుగుతుంటాయి.

అందుకనే గర్భవతులైన తల్లుల ఆహార నియమాల విషయాలలోకూడా స్వామి అనేక హెచ్చరికలు చేస్తూనే ఉన్నారు.

పిల్లలకు పళ్ళు తయారవటమనేది తల్లి గర్భంలో ఉన్నప్పుడే మొదలవుతుంది. ఐతే, ఆరు నెలలు వచ్చిన తరువాతే మనం పిల్లల నోటిలో వాటి ఉనికి గమనించగలుగుతాము. గర్భంతో ఉన్నప్పుడు తల్లి తీసుకునే పోషక విలువలు కలిగిన సమతుల్యమైన ఆహారమే బిడ్డ ఆరోగ్యంపైన ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. గర్భవతులు ఆ సమయంలో తీసుకునే మందులపైన తగిన శ్రద్ధ వహించటం ఎంతైనా అవసరం. చాలామంది అశ్రద్ధగా ఉండి, అనారోగ్యం పాలై, ఆ సమయంలో యాంటీబయోటిక్స్ ను ఎక్కువగా వాడుతూ ఉంటారు. అందువలన పిల్లలలో కొత్తగా తయారయ్యే పళ్ళు రంగు మారి అసహ్యంగా తయారవుతాయి. అలాగే తాగే నీటిలో ఫ్లోరైడు శాతం ఎక్కువగా ఉండటంవల్లకూడా పసిపిల్లల పరంగా అనేక ఇబ్బందులు ఎదురవుతూ ఉంటాయి.

ముందర బిడ్డ మొహం చూడగానే చిరునవ్వు ఆకట్టుకుంటుంది. ఆ చిరునవ్వును పసితనం నుండే అందంగా కాపాడుకుంటూ రావాలి. పిల్లల పాలపళ్ళ విషయంలో కూడా నిర్లక్ష్యం చోటుచేసుకుంటోంది. అయితే, పాలపళ్ళ ఆరోగ్యంపైననే శాశ్వత దంతాల ఆరోగ్యం ఆధారపడి ఉంటుందని అందరూ తెలుసుకోవాలి. పాలపళ్ళకు ఇన్ ఫెక్షన్ వస్తే దాని ప్రభావం అప్పుడే తయారవుతున్న దంతాలపైన పడుతుంది. ఇన్ ఫెక్షన్ మూలంగా పాలపళ్ళను ముందే పీకెయ్యటం జరిగితే, తరువాత వచ్చే దంతాలు ఒక క్రమం లేకుండా వంకరగా పెరుగుతాయి. దానికోసం క్లిప్స్ వేసుకోవటం, తద్వారా అనేక ఇబ్బందులు కలుగుతూ ఉంటాయి.

ఆరోగ్య విషయానికి వస్తే స్వామి ముఖ్యంగా నోటి పరిశుభ్రతకీ, దంత ఆరోగ్యానికీ అత్యధిక ప్రాధాన్యత ఇస్తూ ఉంటారు. పళ్ళ పరంగా పిల్లలు ఎదుర్కొనే సమస్యలకు పూర్తి బాధ్యత తల్లిదండ్రులదే. అంతేకాకుండా పిల్లలకు క్రమశిక్షణా, ఆధ్యాత్మికతా పసితనం నుంచే బోధించాలనీ, సంపూర్ణ ఆరోగ్య సుశిక్షితులుగా వారిని సరైన శిక్షణలో పెంచాలని ప్రవచిస్తూనే ఉంటారు స్వామి.

“పిల్లలకు 5వ సంవత్సరం వచ్చేసరికి అక్షరాభ్యాసము చేసి, మన భారతీయ సంప్రదాయాన్ని గౌరవించాలి. ప్రాచీన కాలంలో అక్షరాభ్యాసమును ‘ఓం నమః శివాయ’ అనే భగవన్నామముచే ప్రారంభించేవారు. కానీ, ఈనాటి పిల్లలకు ‘బా.... బా.... బ్లాక్ పీప్’, ‘డింగ్ డాంగ్ బెల్ వున్నీ ఈజ్ ఇన్ ది వెల్’ - ఇటువంటి అర్థంలేనివన్నీ బోధిస్తున్నారు. కనుకనే, ఈనాటి పిల్లలు అన్నివిధాలా పెడమార్గం పడుతున్నారు. ఇది తల్లిదండ్రుల తప్పే. ఎందుచేతనంటే, తల్లిదండ్రులు వారిని ఆవిధంగా పెంచుతున్నారు. మొక్క చక్కగా ఉంటే చెట్టు కూడా చక్కగానే ఉంటుంది. మొక్కే వంగిపోతే చెట్టుకూడా వంకరగా ఉంటుంది. కనుక, పిల్లలకు చిన్నతనం నుండే క్రమశిక్షణా దైవచింతనా, ఆరోగ్య పరిరక్షణ నేర్పే

విషయంలో తల్లిదండ్రులే శ్రద్ధ వహించాలి.
ఆరోగ్యానికి మూలస్థావరమైన నోటి
పరిశుభ్రతనూ, దంతాలపరమైన ఆరోగ్య
పరిరక్షణనే నేర్పలేకపోతున్నారు. ఇంక మిగతా
విషయాలగురించి విచారించి ఏం లాభం?!”

ఈరీతిగా స్వామి పిల్లల పరమైన ఆవేదనను ఎన్నో
విధాలుగా బహిర్గతం చేస్తూ, వైద్యపరమైన సలహాలను
చెబుతూనే ఉంటారు.

పిల్లలు ఆహారం విషయంలో అయిష్టత చూపటానికి
కారణాలలో పిప్పిపళ్ళు కూడా ప్రధాన కారణమే. తినే
ఆహార పదార్థాలు పళ్ళ సందుల్లోకి వెళ్ళి బాధతో
నమలలేకపోవటం కూడా ప్రధానమైన సమస్య.
సకాలంలో దంత వైద్యుడిని సంప్రదిస్తే, పంటిని పీకివేసే
అవసరం లేకుండా సరిచెయ్యటం సాధ్యం. చాలామంది
పిల్లలకు నిద్రలో పాలు త్రాగటం అలవాటు చేస్తారు
తల్లులు. చక్కెర కలిపిన పాలు రాత్రంతా నోట్లో
ఉండిపోవటంవల్ల పళ్ళు త్వరగా చెడిపోతాయి. చిన్న
వయస్సులోనే పిల్లలు భారీ మూల్యాన్ని చెల్లించవలసి
వస్తుంది. ఇటువంటి అలవాటును మాన్పించాలి. లేదా
పాలు పట్టిన వెంటనే కొంచెం మంచినీళ్ళను పట్టిస్తే నోరు
శుభ్రపడుతుంది.

దంతాల పరంగా పిల్లలలో వచ్చే మరో సమస్య
పాలపళ్ళు ఊడిపోక ముందే శాశ్వత దంతాలు రావటం.
దీనివల్ల శాశ్వత దంతాలు వంకరగా వచ్చే అవకాశా
లున్నాయి కనుక ఈ విషయంలో దంత వైద్యుల
సలహాలను సకాలంలో తీసుకోవటం ఎంతైనా అవసరం.
చాలామంది పిల్లలకు నోట్లో వేళ్ళు పెట్టుకునే అలవాటు
ఉంటుంది. అలాగే పసితనంలో పిల్లలు మారాం
చేస్తున్నారని వాళ్ళ నోట్లో పాలపీకలను పెట్టి పన్ను
చేసుకుంటూ ఉంటారు తల్లులు. దానివలన నోటితో గాలి
పీల్చుకోవటం, పళ్ళు ఎత్తుగా వికారంగా పెరగటం
మొదలైన అవలక్షణాలు వస్తాయి. కొందరు పెన్నులూ
పెన్సిళ్ళూ అదే పనిగా కొరుకుతూ ఉంటారు. ఈ
దురలవాట్లన్నీ చాలావరకూ ఒంటరితనం, అభద్రతా
భావాలకు ప్రతీకలు. పళ్ళపరమైన అవలక్షణాలు తోటి
పిల్లలనుంచి అవహేళనకు గురిచేస్తూ మానసిక ఒత్తిడిని
కలుగజేస్తాయి.

ఎవరికైనా ఏ పరిస్థితులలోనైనా స్వామి అభయ
మిస్తునే ఉంటారు. స్వామి మనకు దారి చూపిస్తారు, దారి
వెంట నడిపిస్తారు. ఐతే, మనం మనోబుద్ధులను
ఆరోగ్యంగా ఉంచుకోవాలి. అవి రోగపీడితమైతే మనల్ని
మనమూ భగవంతుణ్ణికూడా పోగొట్టుకుంటాము.

(సశేషం)

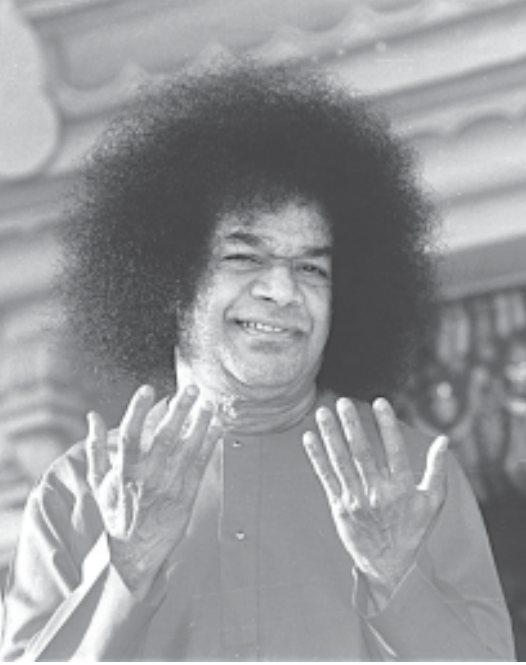
“సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు”

దేహమున్నంతవరకు ఏ బాధలూ రోగాలూ లేకుండా కాపాడుకోవటం మీ
బాధ్యత. దేహం ఆరోగ్యంగా ఉంటేనే ఏ పనైనా చేయవచ్చు. దేహం బాగుంటే
మనస్సు బాగుంటుంది. మనస్సుని నిశ్చలం చేసుకుని ఆత్మతత్త్వంపై
నిలపండి. “నేను, నావాళ్ళు బాగుండాలి” అనే సంకుచితమైన భావాన్ని
విడనాడండి. మీరు సమాజంలో ఒక భాగం. సమాజమే లేకపోతే
మీరెక్కడుంటారు! అందుకే ఎల్లప్పుడూ “సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు” అని
భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించండి. అదే అందరియందు సమత్వాన్ని పోషించుకునే
సంస్కృతితో కూడుకున్న ఆధ్యాత్మిక తత్త్వపరమైన ప్రార్థన.

- బాబా

అవతారవాణి:

జన సేవయే స్వామి సేవ

తమ జీవితంబులు త్యాగంబు గావించు
ధర్మాత్ములుందురీ ధరణియందు
పరుల సౌఖ్యముగోరి బలియైన వారలుండ్రు
కొందరీకాలమునందు కూడ
కలలోన కూడను ఇలలోని సౌఖ్యముల్
కలవరింపనివారు కలరు ధరణి
కాని దేహేంద్రియములరికట్టి నిలిపి
మనసు సంతర్ముఖము చేసి యనవరతము
నిశ్చల సమాధి చిత్తులై నిలచి నేడు
సత్య సేవ గావింప నాసక్తు లెవరు?

కర్మాచరణయందు కొన్నివిధములైన కష్టములను,
బాధలను మనము ఎదుర్కొనవలసివస్తుంది. ఏ

మార్గమందైనను కష్టములను ఎదుర్కొనక తప్పదు.
ఇది ద్వైత ప్రపంచము. సుఖమునకు దుఃఖము
యెదురేతెంచుతుంది. మంచిని చెడ్డ ఎప్పుడూ
వెంటాడుతుంది. దీనిని లక్ష్యము చేయకూడదు. మన
యొక్క ఆత్మవిశ్వాసమును లక్ష్యమునందుంచుకొని
కర్తవ్యమును నిర్వర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.
ఏకేశ్వరోపాసన బోధించటంచేతనే మహమ్మద్ ను
మక్కానుండి తరిమివేశారు. దయాధర్మములు
బోధించటంచేతనే జీసస్ ను దోషిగా భావించి శిలువ
వేశారు. సత్యమే ప్రాణమని విశ్వసించిన
హరిశ్చంద్రుడు ఆలుబిడ్డలను కూడను అమ్ముకోవలసి
వచ్చింది. కనుక, సత్యమార్గమును, ధర్మమార్గమును,
దైవమార్గమును అనుసరించే వ్యక్తులకు దుఃఖములు,
కష్టములు, నిందలుకూడను వస్తుంటాయి. అనిత్యమైన
దేహముగురించి యేమాత్రము లక్ష్యము చేయక
సత్యమును మాత్రమే లక్ష్యమునందుంచుకొని మనం
కార్యదీక్షను సాధించాలి. సేవ చిన్న పదము. ఇందులో
గంభీరమైన అర్థమున్నది. సేవను మించిన ధర్మము
మరొకటి లేదు. సేవ సమత్వాన్ని అందిస్తుంది.
సమత్వమే సర్వస్వాన్ని అందిస్తుంది.

క్షమ సత్యము క్షమ ధర్మము
క్షమ వేదము క్షమయహింస క్షమ యజ్ఞంబౌ
క్షమ సంతోషము క్షమ దయ
క్షమయే ఆధారమగును సర్వంబునకున్

ఈ క్షమతత్త్వమును సేవకు ప్రధానమైన అస్త్రముగా
ధరించాలి. క్షమ లేక మనము సేవలో యేమాత్రము

ముందుకు రాలేము, మన జీవితమును ధన్యము గావించుకోలేము. “పరోపకారార్థ మిదం శరీరమ్” దేనికోసం వచ్చిందీ శరీరము? సేవ నిమిత్తమే. కనుక, సమాజసేవయే సర్వేశ్వరసేవగా భావించి జీవితాన్ని సార్థకము గావించుకోవాలి.

సేవయొక్క విధానమును, అంతరార్థమును మీరు చక్కగా తెలుసుకొన్నారు. తెలుసుకొన్నంత మాత్రమున ప్రయోజనము లేదు, ఆచరించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రేమతో సేవలో పాల్గొనాలి. ఏ సేవ చేసినా మనకు మనమే చేసుకొన్నట్లుగా విశ్వసించాలి. పరుల సేవగా మనము భావించరాదు. “ఈశావాస్య మిదం సర్వం” ఎవరికి సేవ చేసినా ఈశ్వరునికి చేసినట్లుగా భావించాలి. “నేను ఈశ్వరారాధన చేస్తున్నాన”నే నమ్మకముచేత సేవ చేయాలి. ఇట్టి పవిత్రమైన భావనచేత మనము సేవాదళమును స్థాపించాము. ఇట్టి సేవ, అట్టి సేవ అని నిర్ణయించటానికి సాధ్యము కాదు. ఏ సమయములో ఏ వ్యక్తికి ఎక్కడ సేవ చేయవలసి వస్తుందో మనము చేతనైనంతవరకు సంసిద్ధులమై ఉండాలి. అంతోయితో చదువుకొన్నవారికి విద్యా మార్గమందు ట్రైనింగ్ యివ్వటానికి ప్రయత్నము చేయాలి. ఆసుపత్రులకు వెళ్ళి వారికి సాయము చేయాలి. నర్సులు ఎంత చేస్తూండినప్పటికీ వారు చేస్తున్నారు కదా అనే భావముతో మనము అలక్ష్యము చేయరాదు. వారు జీతముకోసము చేస్తున్నారు. మనం జీవితముకోసము చేయాలి.

ప్రతి సంవత్సరం మనము సేవాదళ్ కాన్ఫరెన్సులు జరుపుకొంటున్నాము. అయితే, ఈ సమావేశములలో తీసుకున్న నిర్ణయములు కాగితములలో చేర్చటం మాత్రమే కాదు, కర్మలలో కూడను పెట్టాలి. ఎవరికి ఏ ద్రోహము చేసినాగాని నీ ఆరాధనా దైవమునకు ద్రోహము చేసినట్లుగానే భావించాలి. “సర్వజీవ

నమస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి”, “సర్వజీవ తిరస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి” కాబట్టి, ఎవరినీ మనము తిరస్కారము చేయకూడదు. దినదినము పెరుగుచున్న సత్యసాయి సంస్థల ప్రభావానికి తగినట్లుగా సత్యసాయి సేవాసభ్యులుకూడను తమయొక్క భావాలను ఆచరణ రూపకంగా బలపర్చుకోవటానికి ప్రయత్నించాలి. ఏదో సంవత్సరమునకు మూడు పర్యాయములు సేవ చేస్తున్నాము కదా అని భావించరాదు. నెలకొక పర్యాయమే మనము భుజిస్తున్నామా? దినమునకు నాలుగైదు పర్యాయములు భుజించినా ఆకలి తీరటం లేదు. ఈ అనిత్యము, అశాశ్వతమైన దేహమునకే యిన్ని పర్యాయములు ఆహారమిస్తుంటే నిత్యసత్యమైన జీవతత్వానికి మనము సేవ అనే ఆహారమును ఇంకెంత అమితంగా అందించాలి! సాధ్యమైనంతవరకు దినమునకు ఒకటి, రెండు గంటలైనా సేవ చేయుటకు నిర్ణయించుకోవాలి. ప్రతి మానవుడు నిరర్థకమైన మాటలతో, పరుల చింతనలో దినములో ఎంత కాలము వ్యర్థము చేస్తున్నాడు! దీనికి బదులు పల్లెలకు పోయి, స్లమ్స్ కు పోయి బీద కుటుంబాలకు సహాయము చేయవచ్చు కదా! ఈ సేవ మీకు ఉన్నత స్థాయిని అందిస్తుంది. ఏమిటి ఆ ఉన్నతస్థాయి అనగా అహంకారమును నిర్మూలము చేస్తుంది. మనకు అహంకారము ఉండినంతవరకు మానవత్వము యేమాత్రము రాణించదు.

ప్రేమస్వరూపులారా!

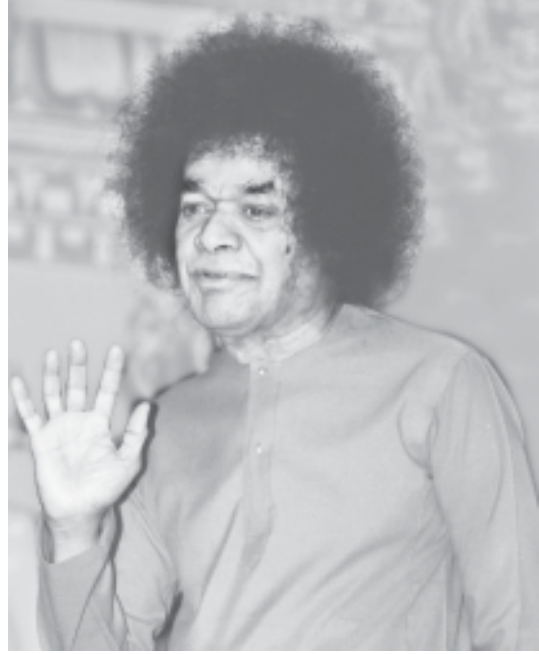
మరొక విషయము. మన సత్యసాయి సంస్థలలో స్టేట్ ప్రెసిడెంటు, స్టేట్ కన్వీనర్ అని, జిల్లా ప్రెసిడెంటు, జిల్లా కన్వీనర్ అని యింకా అనేకమైన పేర్లతో వారిని నియమించుకొన్నాం. దేనికోసము ఈ పదవులు? అహంకారము పెంచుకోవడానికి కాదు, ఆచరణలో నడుము వంచి ఆదర్శం నిరూపించేకోసం. లీడరగా అర్థము ఏమిటి? లీడ్ చేసేవాడు లీడరుగాని

వెనుకనుండి పుష్ చేసేవాడు లీడరు కాదు. లీడరు ముందు ఉంటాడుగాని వెనుక ఉండడు. ఈవిధమైన ఆదర్శమును నిరూపించినప్పుడే వారు ఆ స్థానములో ఉండటానికి అర్హులౌతారు. ఇంతేకాదు, ఒకరితో ఒకరు అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెండ్రవలె కలసిమెలసి ఉండాలి. సత్యసాయి సంస్థలలోనే ఒకరికొకరికి మధ్య భేదాభిప్రాయాలుంటే యింక ఏకత్వము ఎక్కడ! తనలో సమత్వము లేనప్పుడు యితరులకు చెప్పే అధికారమే లేదు. వ్యక్తిగత భేదములు ఉండినప్పటికిని, దానిని ప్రక్కకు నెట్టి సమష్టి స్వరూపమైన సమాజసేవలో సర్వులు ఏకంగా ముందుకు రావాలి.

ప్రేమస్వరూపులారా! ముఖ్యముగా సత్యసాయి సంస్థలలో రాజకీయములకు కించిత్తుకూడను అవకాశము యివ్వకూడదు. ఎక్కడ, ఎవరికి, ఏ సహాయము కావాలో దానికి ముందంజ వేయాలి. భేదము యేమాత్రము పెట్టుకోకూడదు. కఠినమైన పలుకులు ఉపయోగించకూడదు. కొంతమంది ఆఫీస్ బేరర్స్ కొంత కఠినముగా మాట్లాడేవారున్నారు. భగవంతునికి “మృదుమధుర భాషణాయ నమః” అని ఒక సార్థక నామము. మనము మాటలచేత ఎంత గొప్పతనమునైనా తెచ్చుకోవచ్చు, మనస్సును యెంతైనా మార్చవచ్చు. మన మాటలవలననే మనకు బంధన. మన మాటలవలననే మనకు మోక్షము. అనేక పర్యాయములు చెప్పాను, You cannot always oblige, but you can speak always obligingly గడచినదేదో గడచిపోయినది. నడచి వచ్చిన రోడ్డును చూచుకొనే వచ్చారు. మున్ముందైనా యిలాంటి పొరపాట్లు రాకుండా చూసుకోవాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఏ ప్రెసిడెంటుకుగాని, ఏ కన్వీనరుకు గాని ఒకరికొకరికి భేదములు తలెత్తితే అలాంటివారిని పదవిలో ఉండనివ్వకుండా మిగతా సభ్యులు వారిని తీసిపారవెయ్యాలి. ఇలాంటి వ్యక్తులు చీడపురుగుల

3

వంటివారు. చెట్టుకు పట్టిన చెదలవంటివారు. కనుక, అలాంటివారిని ప్రవేశపెట్టకండి. ఆరీతిగా మీరు జాగ్రత్తపడినప్పుడే సత్యసాయి సంస్థలు సార్థకమైన సేవను అందిస్తాయి లోకానికి.

నేను అనేక పర్యాయములు చెప్పాను - మన సంస్థలు ఐదు. సత్యసాయి సేవాసమితి, సత్యసాయి మహిళా విభాగము, సత్యసాయి సేవాదళము, సత్యసాయి భజనమండలి, సత్యసాయి బాలవికాస్. ఈ ఐదు ఉంటున్నాయి ఐదు వ్రేళ్లవలె. ఈ ఐదు వ్రేళ్లా చేరి పనిచేసినప్పుడే పని జరుగుతుందిగాని ఈ ఐదు వేరువేరైతే ఏ పని చేయటానికి వీలౌతుంది! కనుక, ఐకమత్యము చాలా ప్రధానము. ఈనాడు ప్రతిచోట కూడను కోఆపరేటివ్ సొసైటీలని పెట్టుకుంటారు. పేరుకి కోఆపరేషన్, చేసేది ఆపరేషన్! మన సత్యసాయి సంస్థలలో అలాంటిది ఉండకూడదు. అందరు ఏకం కావాలి. ఒక్క తల్లిబిడ్డలవలె మనము ప్రవర్తించాలి. ఎందుకంటే, భగవంతునికి అందరూ బిడ్డలే. ఇలాంటి

ప్రేమతత్వాన్ని మనము అభివృద్ధి చేసినప్పుడే దేశము బాగుపడటానికి అవకాశము ఉంటుంది. 'ఎవరికి వారే యమునా తీరే' అనేరీతిగా ఉంటే ఏమి ప్రయోజనం! మనము ఆవిధంగా కారాదు.

సత్యసాయి సేవాసంస్థలందున్న ప్రతి వ్యక్తి కూడను ఏ సేవ చేసినా అది పెద్ద సాధన కావాలి. మహనీయులుగాని, భక్తులుగాని సేవయందే తమ జీవితమును ధన్యము గావించుకొన్నారు. నిరంతరము సేవ, సేవ, సేవ! హనుమంతుడు ఎంత సేవ చేశాడు! మీరు ఎప్పుడూ “స్వామి, స్వామి” అంటున్నారు. స్వామిసేవకాదు మీకు ప్రధానము, జనసేవయే స్వామిసేవగా మీరు భావించుకోవాలి. స్వామికి ఏ సేవలూ చేయనక్కరలేదు. జనసేవ చేసిన అదే నాకు ఆనందము. నీవు చేసే సేవ హృదయపూర్వకంగా చేయాలి. త్రికరణశుద్ధిగా చేయాలి. త్రికరణములంటే ఏమిటి? మనస్సు, వాక్కు, చేతులు ఈ మూడింటి యందు పవిత్రత ఉండాలి. ఈవిధముగా ఆచరిస్తే మున్ముందు భారతదేశముయొక్క ఔన్నత్యాన్ని, కీర్తిని నిలబెట్టినవారవుతారు.

మానవసేవయే మాధవసేవయని మొట్టమొదట మానవసేవ చేయాలి. కారణమేమనగా, “సహస్ర శీర్షా పురుషః...” భగవంతునికి వేలాది శిరస్సులున్నాయి. ఇవన్నీ భగవంతుని శిరస్సులే! కనుక, ఎవరికి సేవచేసినా భగవంతునికి చేసినట్లుగానే భావించండి. ఈ సమ్యేకనమునందు నిర్ణయము చేసినటువంటివి, ఒకరికొకరు అన్యోన్యమైనరీతిలో బాలవికాస్, సేవాదళ్,

భజన మండలి, సేవాసమితి సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగించుకొని సేవలు చేస్తూరావాలి. కొన్ని పల్లెలకు వెళ్లి పెద్దవారికి విద్యలు నేర్పించాలి. కొన్ని స్లమ్స్ ఉంటాయి. అక్కడకు వెళ్లి పరిశుద్ధం చేయాలి. మనం చేయటమే కాకుండా అక్కడివారితోకూడా చేయించాలి. ఈవిధంగా ప్రజలతో చేరి, కూడి సేవా సాధనను అభివృద్ధి గావించాలి.

విద్యావంతులు, సంస్థలో చేరిన తరువాత స్టడీ సర్కిల్ పెట్టుకోవాలి. ఈ స్టడీసర్కిల్తో సేవాదళమునకు సంబంధము ఏర్పడాలి. కేవలం నైతికంగా, భౌతికంగా, ధార్మికంగా, లౌకికంగా అన్నివిధములైన విషయాలు కొంతవరకు వారికి అర్థమయ్యేరీతిగా చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అయితే, ఒక్కటి మాత్రం మీరు మరచిపోకూడదు. అన్నింటినీ ఇందులోనున్న చైతన్య శక్తియే నడిపించుచున్నదనే భావముతో మీరు పనిచేయటానికి పూనుకోండిగాని నేను చేస్తున్నాననే అహంకారముతో పనిచేయకండి. మొట్టమొదట వినయము. నిరహంకారము - ఈ రెండూ చూచుకోవాలి. ఈవిధమైన సేవలయందు మీరు జీవితాన్ని సార్థకము చేసుకోవడమే కాకుండా తోటి మానవులకు కూడను ఉల్లాసమును అందించి ఆనందాన్ని చేకూరుస్తారని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

(1981 నవంబరు 21వ తేదీన అఖిల భారత శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్ సమ్యేకనంలో భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశమునుండి)

మీ ప్రయత్నము, స్వామి సంకల్పము రెండూ చేరే కార్య సాఫల్యము సిద్ధించును. యత్నము లేనిది సంకల్పము ఏ మార్గమున రాగలదు! యత్న ప్రయత్నములను తలుపులు తీసినప్పుడే కార్య సాఫల్యముతో కరుణాకరుడు ప్రవేశిస్తాడు.

- బాబా

అరుదుగ దొరికెను నరజన్మంబిది
అరనిముసము వృథా పరుపకురా
తెరువు నెరుగు చని పరమాత్ముని గని
చిరసుఖమొందర చింతాజీవా!
తై తై తై తై తై బొమ్మా!
దీని తమాష చూడర మాయబొమ్మ!

‘జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం’ యిది మనకు తెలిసిన సర్వ సాధారణ వాక్యం. జంతువులన్నిటికన్నా ఉత్తమమైనది మానవ జన్మ. కానీ మనము జంతువులకన్న దేనిలో శ్రేష్ఠము? ఐదు కర్మేంద్రియాలు; ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు మనకూ, జంతువులకూ సమానమే! మరి ఆకలిదప్పులు, నిద్రామైథునాదులుకూడ సమానమే! మనము మాట్లాడుతున్నాము, వాటికి మాటలు రావు. అయితే ఇదేనా శ్రేష్ఠత! కొన్ని రకాల చిలుకలు మన ధ్వనిని అనుకరిస్తాయి! మరి మనకున్న ప్రత్యేకత ఏమిటి? జంతువులలో ఇంద్రియశక్తి మానవునికంటే చాలా అధికము. పూణశక్తిలో మానవునికన్నా కుక్క ఎన్నోరెట్లు గొప్పది! కళ్ళులేని గబ్బిలము చీకటిలో తననుండి వెలువడే తరంగాల ప్రకంపనలతో ఎంతో నైపుణ్యంతో ఆహారమును వేటాడ

కవీనాం కవి: (14)

జీవితమొక

తోలుబొమ్మలాట

(గత సంచిక తరువాయి)

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

గలదు! జంతువులు ప్రకృతిలో జరిగే మార్పులను పసిగట్టగలవు. భూకంపాలు, తుపానువంటి ఉపద్రవాలను ముందుగానే పసిగట్టి వాటికి తెలిసిన సురక్షిత ప్రాంతాలకు పోయి తలదాచుకోగలవు. మరి మనమో! సీస్మోగ్రాఫ్లు, రాడార్ల రీడింగ్లను పరీక్షించి, పరిశోధించి, తర్కించి తర్కించి ప్రమాదము ముంచుకొచ్చాక ఏమి చెయ్యాలో తెలియక తలపట్టుకుంటాము. మరి మానవుడు దేనిలో గొప్పవాడు? మనలో ఏది మంచిది? ఏది చెడ్డది? అని విచారించగల విలక్షణమైన “బుద్ధి” ప్రత్యేకముగా ఉంది. ఇది మిగతా ప్రాణులలో లేదు. ఈ సూక్ష్మబుద్ధితో మనము ఈ జనన మరణ రహస్యమును తెలుసుకోగలము.

దేహభ్రాంతిని కలుగచేస్తున్నవి మనస్సు, ఇంద్రియాలు. ఇవి మానవునిలో పశుభావాన్ని పెంచుతాయి. అప్పుడు జంతువులకు, మనకు తేడా ఉండదు. అయితే, బుద్ధిని ఆశ్రయిస్తే క్రమక్రమేణా మనము దేహముకాదని, దేహియే మనమని అర్థమౌతుంది. మనస్సు మాయమవుతుంది, ఇంద్రియాల ఆధిపత్యము పోతుంది, వాస్తవము తెలుస్తుంది. భ్రమలు తగ్గి భ్రమణము ఆగిపోతుంది. ఇటువంటి సునిశిత బుద్ధి కల్గిన మానవ జన్మ కచ్చితముగా దుర్లభమైనదే!

ఈ సందర్భములో మనము జడభరతుని కథను గుర్తుకు తెచ్చుకోవడము సముచితము.

ఋషభ దేవుని కొడుకు భరతుడు. ఆయన ఈ దేశాన్ని పరిపాలించిన మహా చక్రవర్తి. ఆయనకు వృద్ధాప్యము సమీపిస్తున్నకొద్దీ మానవ జన్మయొక్క సార్థకత ఆత్మ సాక్షాత్కారమే తప్ప రాజసౌధాలు, సిరిసంపదలు, బంధుత్వాలు కాదని, తన రాజ్యమును కొడుకుకు అప్పగించి వైరాగ్య భావముతో అడవులకు వెళ్ళిపోయాడు. అక్కడ నదీ తీరమున పర్ణశాల నిర్మించుకుని తపస్సు ప్రారంభించాడు.

ఒక రోజు స్నానసంధ్యాదులకోసం నదికి వెళ్ళాడు. అదే సమయానికి నిండు గర్భిణి అయిన ఒక జింక దప్పిక తీర్చుకునేందుకు నది ఒడ్డుకు వచ్చింది. అది నీరు త్రాగే సమయములో పెద్దపులి గాండ్రింపు వినపడింది. ఆ శబ్దానికి జింక బెదిరిపోయి, ప్రాణ భయముతో ఒక్క ఉణుకున అవతలి ఒడ్డుకు దూకబోయింది. ఆ అదిరిపాటుకి ప్రసవమై పిల్లను కని చనిపోయింది.

ఇదంతా చూస్తున్న భరతుడు అప్పుడే పుట్టిన ఆ జింక పిల్లను జాలితో ఆశ్రమానికి తీసుకుని వెళ్ళాడు. ఆ క్షణము నుండి దాని అలనా పాలనా చూడడము మొదలుపెట్టాడు. అది అడవిలో తిరిగితే ఏ క్రూర మృగముల పాలవుతుందో నన్న భయముతో ఆ పర్ణశాలనుండి బయటకు పోనిచ్చేవాడు కాదు. కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటూ రోజు మొత్తము దాని ధ్యాసలోనే గడిపేవాడు. తపస్సు, సాధన, ఆత్మశోధన అన్నీ అటకెక్కాయి. జింకే ప్రాణమయింది.

భరతునికి వృద్ధాప్యము ముంచుకు వచ్చి ఒక రోజు తన అంతిమ ప్రయాణమునకు సమయము వచ్చింది. జింక మీద దిగులుతో ప్రాణము విడిచాడు. స్వామి చెప్పినట్లు, చివరి క్షణములో ఏ తలంపుతో దేహమును విడుస్తామో ఆ తలంపే మరుజన్మకు నాంది అన్నట్లు అంతటి తపస్వి జింకగా జన్మించాడు! అయితే, భరతునిగా తాను ఆచరించిన తపస్సు ఫలితము, సత్సంగ ఫలితము మాత్రము వృధాకాలేదు. తనకు గత జన్మ గుర్తుకు వచ్చి పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. జింకగా ఉన్నప్పటికీనీ ఋషుల

ఆశ్రమాలను విడవకుండా వారు చేసే యజ్ఞ యాగాదులను చూస్తూ, వారు చేసే ఉపదేశాలు వింటూ కాలము గడిపాడు. కొంతకాలమునకు జింక శరీరమును వదలిపెట్టి, ధనవంతుడైన బ్రాహ్మణ కుటుంబములో జన్మించాడు. పూర్తి గత జన్మల స్పృహతో నిరంతరము దైవ స్మరణతో మౌనిగా, ఎవరు ఏమి అన్నా ఏమి చేసినా చలించక జడుడుగా ఉండేవాడు. అందుకని అందరూ అతనిని జడుడు అని పిలిచేవారు. ఆ రకముగా భరతుడు జడభరతుడయ్యాడు.

ఒక సందర్భములో ఆ దేశ రాజుగారు కలవడము, జడ భరతుడు ఆ రాజుకి ఉపదేశమునివ్వడము జరుగుతుంది. ఆ కథ యిక్కడ అప్రస్తుతము. దీనివలన మనము గ్రహించ వలసినది, మహాతపస్వి అయినా వ్యామోహాలు బంధాలలో చిక్కుకుంటే నీచజన్మలు తప్పవని, మానవ జన్మ లెత్తుతా మన్న సమ్మకములేదని స్పష్టమవుతోంది. అందుకనే, భగవాన్ ఈ జన్మ చేజారిపోతే మరల మానవ జన్మరాదనీ, 'అరనిమిషము' అంటే రెప్పపాటు కాలము కూడా 'వృధా పరుష'వద్దని హెచ్చరిస్తున్నారు. 'పరుష' అంటే చూపడము, ప్రదర్శన అని అర్థము. సమయముపట్ల నిర్లక్ష్యధోరణి చూపించి రెప్పపాటు కాలముకూడ వృధా చెయ్యకూడదని చెబుతున్నారు. కాలము పరబ్రహ్మ స్వరూపము. ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టినా కొనలేము. ఇటువంటి కాలమును ఏరీతిగా వినియోగిస్తున్నామో మనము ఆలోచించుకోవాలి.

“తెరువు నెరుగు చని పరమాత్ముని గని చిరసుఖ మొందర చింతా జీవా!” స్వామి ఇక్కడ మళ్ళీ మాండలికములో 'తెరువు' అన్నారు. తెరువు అంటే దారి, మార్గము, వైపు, దిక్కు అని అర్థాలున్నాయి. 'నెరుగు' అంటే జాడతెలిసికొను అనే అర్థమును యిక్కడ చెప్పుకోవాలి. పరమాత్ముని జాడ తెలుసుకునే మార్గములో వెళ్ళి ఆయనను చేరి ఎల్లప్పుడు చెదిరిపోని సుఖమును పొందమని చెబుతూ చివరలో 'చింతా జీవా!' అన్నారు. భ్రమలు, దుఃఖములు, జంజాటములు కల్పిస్తూండే మనస్సు వెంటాడుతూ ఉన్నంతకాలము జీవుడు జనన మరణ చక్రములో చింతలతో, మాయలో మునిగి ఉంటాడు. కనుకనే 'చింతా జీవా!' అంటున్నారు స్వామి.

(సశేషం)

సామాన్యంగా చాలామంది ఇళ్ళల్లో వంటపని, ఇంటి పరిశుభ్రత, పిల్లల పెంపకం, అతిథి సత్కారాలు మొదలైనవి ఇల్లాలికి కేటాయించబడిన బాధ్యతలుగా పరిగణిస్తారు. అలాగే దేవుడి మందిరంకూడా (ఎక్కువ శాతం) స్త్రీలకే చెందినదిగా భావించటం జరుగుతుంది. దేవుడి మందిరం అలంకరించడం, దీపారాధన, పూజ, హారతి, నైవేద్యం సమర్పించటం వగైరా చాలా ఇళ్ళల్లో స్త్రీలే చేస్తుంటారు. ఇంకా మడీ ఆచారాలూ, వ్రతాలూ, నోములు, ఉపవాసాలు, మొక్కులు వగైరా కూడా స్త్రీల ఖాతాలోనే ఎక్కువగా జమ అయి కానవస్తాయి. పురాణ కాలక్షేపం, మహనీయుల ప్రవచనాలంటే కూడా మగువలే ఎక్కువ మక్కువ చూపిస్తారు. లలిత, విష్ణు సహస్రనామ పారాయణలు కూడా బృందాలుగా చేరి మహిళలు చేస్తుంటారు. వాస్తవానికి మన సంస్కృతీ సంప్రదాయాలని స్త్రీలు ఇలా ముందు తరాలవారికి వారసత్వంగా అందజేస్తారనటం అతిశయోక్తి కాదు.

కాకపోతే అప్పుడప్పుడు కొన్ని మూఢాచారాలు, కొంత చాదస్తం చోటు చేసుకునే ప్రమాదం లేకపోలేదు. అలాగే ధర్మసందేహాలు తలెత్తే అవకాశం కూడా కలదు. అలాంటప్పుడు మన కర్తవ్యం ఏమిటి? సరియైన అవగాహన కలవారి దగ్గర సందేహ నివారణ గావించుకోవటం, భగవంతుడు మెచ్చిన భక్తుల భక్తి భావాలని, అందులోని అంతరార్థాన్ని గ్రహించటం, వారు చూపిన మార్గంలో పయనిస్తూ భగవంతునికి వినమ్రంగా భక్తి పారిజాతాలను సమర్పించటం! మరి ధన్య జీవులైన కొందరి చరిత్రలలోని భక్తిమాధుర్యాన్ని ఆస్వాదిద్దామా.

“ఎంతని నే వర్ణింతును? శబరీ భాగ్యము!
ఇనుకులపతి సముఖంబున పునరావృత్తి రహిత
పదమును పొందిన, త్యాగరాజు నుతురాలి...”

వనితాజ్యోతి:

భక్తి పారిజాతాలు

చంద్రమౌళి రహదేవి

ఇలా ప్రశంసలు అందుకునే భాగ్యానికి నోచుకున్న శబరీ భక్తి శ్రద్ధలు, సాధన నిజంగా ఎంతో కొనియాడతగినవి. మతంగమునిద్వారా సాక్షాత్ రామచంద్ర ప్రభువు ఆ ప్రాంతాలకి వేంచేయనున్నారని తెలుసుకుంది. అంతే! ఆ క్షణం నుండి ఆ దేవదేవుని నిరీక్షణలో అనుక్షణం అప్రమత్తంగా ఉండేది. స్వామి వచ్చే మార్గంలో ముళ్ళు, చెత్త లేకుండా శుభ్రపరచటం, అతిథ్యం ఇవ్వటానికి మధుర ఫలాలను, మంచినీటిని సిద్ధంగా ఉంచటం! ఎప్పుడు వస్తాడో తెలియని పరమాత్మకై అంతు తెలియని నిరీక్షణ! అదే నిరంతర రామధ్యానం! అది తపస్సు, సాధనయే కదా! దానికి ఎంత సహనం అవసరం! రామయ్య తండ్రికి తియ్యని పండ్లు నివేదించాలని ఎంత తపన! నిర్మలమైన ఆ ప్రేమకే కదా ప్రభువు ప్రసన్నుడైనాడు. ఈ సందర్భంలో స్వామివారి అమృత వచనాలు ఆలకిద్దాం:

“భోగ భాగ్యాలు, విజ్ఞాన సంపదలు, పాండితీ వైభవం ఇవేవీ
భగవత్ప్రపక్కు దారితీయలేవు. భగవంతుణ్ణి పొందటానికి
ఉన్న ఒకే ఒక సాధనం ప్రేమ.”

శ్రీకృష్ణ తులాభారం కథ అందరికీ తెలిసినదే కదా! పరమాత్మనే తూయగలిగిందని మొత్తం గొప్పదనం తులసీ దళానికే ఇవ్వగలమా! ఇవ్వలేము. రుక్మిణీ దేవి ప్రేమ, భక్తి విశ్వాసాలను తనలో నింపుకున్న తులసీ దళం ముందు సత్యభామ మొత్తం సంపద తలవంచింది. దీనిని వివరిస్తూ భగవాన్ బాబావారు ఇలా అన్నారు:

“భగవంతుడు భక్తికే తూగుతాడు కానీ, ధనమునకు తూగడు. నీ హృదయాన్ని పవిత్రమైన ప్రేమతో నింపుకో. దానిని పదిమందికీ పంచుకో. దీనిని ఇచ్చుకోవాలి, పుచ్చుకోవాలి. రుక్మిణీ దేవి ఏమిచ్చింది? తులసీ దళాన్ని ఇచ్చింది. దానికే కృష్ణుడు ఆమెకు వశుడైపోయాడు.”

కుచేలుడు పచ్చి అటుకులు తెచ్చినా, తిన్నడు పందిమాంసం సమర్పించినా, విదురుడు ఆనంద పారవశ్యంలో మైమరచి అరటిపండు తొక్కలు నివేదించినా, శబరి ఎంగిలి పళ్ళు అందించినా పరమాత్మ దృష్టిలో భేదం లేదు. ఇది తెలిసినా మనం వాటిని సమర్పించలేము. ఎందువలనంటే, అవి ‘తొక్కలు’, ‘ఎంగిలివి’ అనే ఎఱుక మనం కలిగి ఉండటమే.

గోదాదేవి స్వామివారికోసం తండ్రి అల్లిన పూదండలు తన మెడలో కొద్దిసేపు అలంకరించుకొని, ఆనందించి ఆపై తీసి ఉంచేది. ఒకనాడు అది గమనించిన తండ్రి విష్ణుచిత్తుడు ఆరోజు మాలా కైంకర్యము చేయలేదు. ఆ రాత్రి విష్ణుచిత్తునికి పరమాత్మ స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి, గోదాదేవి ధరించి ఇచ్చే పూలదండలే తనకి ప్రియమైనవి అని తెలియజేశాడు!!

గోదాదేవి భక్తి తత్త్వంలోని అనుసరణీయమైన అంశం ఒకటి ఏమిటంటే, తాను మాత్రమే కోవెలకి వెళ్ళి అర్చనలు చేయకుండా, తన స్నేహితురాళ్ళను కూడా భక్తిమార్గాన నడిపించింది. వేకువనే తాను లేచి, తన స్నేహితురాండ్రను నిద్రలేపి స్నానాదులు ముగించి కోవెలకు చేరేది. అక్కడ కోవెల శుభ్రపరచటం, అందమైన ముగ్గులు వేయటం, మాలాకైంకర్యం, ధూప దీప నైవేద్యాలతో స్వామిని కొలవటం చేసేవారు. ఆమె వ్రాసిన పాశురాలు ‘తిరుప్పావై’గా ప్రసిద్ధి గాంచాయి. మనం కూడా సుప్రభాతం, నగర సంకీర్తనలలో పాల్గొంటూ, ఇతరులని

ఇలాంటి పవిత్రమైన దినచర్యకి ప్రోత్సహించటం కూడా భక్తి అనిపించుకుంటుంది కదా!

“నన్ను వేలకొద్దీ ప్రాపంచిక విషయాలను అడుగుతారు కానీ, నేనే కావాలని కోరేవారు చాలా అరుదుగా ఉంటారు” అన్నారు భగవాన్.

కొందరు భక్తులు అంటుంటారు, “ఇది కావాలి అని స్వామిని ప్రార్థిస్తే, ఆ ఒక్కటి మాత్రమే స్వామి ప్రసాదిస్తారు. ‘స్వామీ, మీరే కావాలి’ అని వేడుకుంటే స్వామి సర్వం అనుగ్రహిస్తారు.”

ఇది తెలిసి కూడా మనం వీలు చిక్కినప్పుడల్లా కోరికల చిట్టా విప్పుతూనే ఉంటాం. కారణం? అంత విశ్వాసం ఏర్పర్చుకోలేకపోవటం, ఆ స్థాయికి ఎదగలేకపోవటమే కదా!

అచంచలమైన భక్తికి ప్రతిరూపమైన మరొక మహనీయురాలి గాథని భక్తిగా స్మరించుకుందాం.

‘గిరిధారి’ అనగానే వెంటనే గుర్తుకు వస్తుంది మీరాబాయి.

“మేరేతో గిరిధర్ గోపాల్ దూసరో న కోయీ

తాత మాత భ్రాత బంధు ఆపనో న కోయీ”

అంటూ కేవలం గిరిధారి భక్తురాలిగానే కృష్ణమయమైన జీవితం గడిపింది మీరాబాయి. పసితనం నుండే శ్రీకృష్ణుని ‘తనవాడి’గా భావించి, ‘మీరాకే ప్రభు గిరిధర్ నాగర్’ అంటూ ఎన్నో మధురమైన గీతాలను గానం చేసింది. దేహభ్రాంతిని వీడి, రాచరికపు పరదాలని తొలగించుకుని భక్తి భావంలో పూర్తిగా లీనమై ఉండేది.

‘పాయోజీ మైనే రామరతన్ ధన్ పాయో

వస్తు అమోలిక దీ మోరే సత్గరు...”

అంటూ నామస్మరణ అనే తరగని నిధి ఎంత విశిష్టమైనదో, ఎంత అమూల్యమైనదో తెలియజేసింది. భక్తి అంబరాన మీరాబాయి కీర్తిచంద్రికలు చిరస్థాయిగా నిలిచి ఉంటాయి. కానీ, భక్తి మార్గాన పయనిస్తూండగా, ఎన్నో విమర్శలు ఆమెని అడుగుడుగునా పరామర్శిస్తూనే ఉన్నాయి. ఆమె భక్తిలోని ఔన్నత్యాన్ని గుర్తించలేని స్వజనులు ఆమెకి ఇచ్చిన బహుమతులు ఏమిటి? విషం పెట్టటం లాంటి ఎన్నో విషమ సమస్యలు, అపనిందలు, అవహేళన! కానీ, ఇవేవీ

మీరాని కృష్ణుని నుండి దూరం చేయలేకపోయాయి. స్థిరచిత్తం, దృఢ భక్తి ఆమెకి పెట్టని కోటగా నిలిచాయి.

దరిచేరిన భక్తులపై అనుగ్రహ వర్షం కురిపిస్తూనే, అపురూపమైన వరాలు అనుగ్రహిస్తూనే ఆ భక్త వత్సలుడు ఇలా హెచ్చరించారుకూడా!

“నేను ఒక సేవాసమితిని ప్రారంభిస్తున్నాను. అందులో సభ్యులుగా చేరి ఎవరు నిస్వార్థ సేవలు చేస్తారో వారు ముక్తులైపోతారు. కానీ, మెండుగా పరీక్షలు పెడతాను. అందులో ఎవరు నెగ్గుతారో చూస్తాను. చివరిదాకా ఎంతమంది నిలుస్తారో చూద్దాం”

ఏ భక్తునికైనా తప్పుడు, అంతే! భక్తి మార్గంలో కాలుపెట్టగానే ప్రతి మలుపులో పరీక్ష ఎదురు చూస్తూనే ఉంటుంది. పండరీపురానికి బయలుదేరిన సక్కుబాయిని తీసుకువచ్చి అత్తగారు స్తంభానికి కట్టివేసినప్పుడు, ఆ భక్త వత్సలుడు ఆమెను పండరీపురం పంపించి, ఆమె స్థానంలో ఆమె రూపంలో స్తంభానికి కట్టుబడి, ఆపై ఇంటి పనులు

కూడా చేయసాగాడు. నిజమైన నిశ్చల భక్తికి భగవంతుడు దాసోహం అంటాడని మరొక్కసారి నిరూపించాడు.

ఇలా ఆ దైవం మెచ్చిన భక్తులు అసంఖ్యాకులున్నారు. పసి వయస్సులోనే పండరీపురం వచ్చి, నామదేవుని ఇంట పనిచేసుకుంటూ విరలుని ప్రసన్నుని గావించుకున్న జనాబాయి నామస్మరణతో జీవితాన్ని తరింపజేసుకోవచ్చునని తెలియజేసింది.

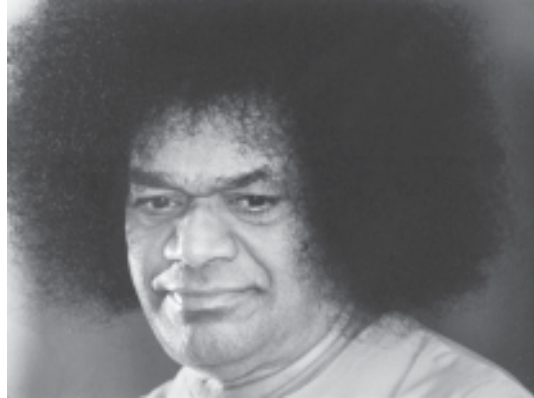
కళావంతుల వంశంలో పుట్టికూడా అపవిత్ర జీవనాన్ని స్వీకరించటానికి ఇష్టపడకుండా పాండురంగని సన్నిధి చేరి తన కీర్తనలతో భగవంతుని మెప్పించిన భక్త కాన్హోపాత్ర బురద అంటని పద్మంలా జీవించమంటుంది కదా!

శిరిడీ సాయిసాధుని సేవలో జీవితాలను సార్థకం చేసుకున్న బాయజాబాయి, రాధాకృష్ణమాయి, లక్ష్మీబాయి షిండే భక్తిలో సేవకి గల స్థానాన్ని గుర్తించమంటున్నారు.

అనన్య భక్తికి అద్భుత తార్కాణాలుగా నిలిచిన ఈ మహిళా శిరోమణుల పవిత్ర గాథలనుండి స్ఫూర్తిని పొంది తరిద్దాం P

— ❖ మానవతా విలువల పరిరక్షణకు మహిళలే సమర్థులు ❖ —

బొగ్గును సోపుతో కడిగినను, పాలతో కడిగినను తెల్లబడదు. పాలను సహితము నల్లగా మార్చుతుంది, సబ్బు గుణాన్నికూడ పోగొడుతుంది. అగ్నిలో వేసినపుడే బొగ్గు తెల్లబడుతుంది. తమో, రజోగుణములు కలవారు బొగ్గువంటివారు. దేనితో కడిగినా వారి హృదయాలు తెల్లబడవు. భక్తి, భగవత్ ప్రేమ, భగవత్ కరుణా కటాక్షములతో వాటిని శుభ్రపరిస్తే తమ ఆకారాన్ని మార్చుకొని, weight (బరువు) తగ్గి, light (తేలిక)గా మారి కాంతిని సర్వత్రా వ్యాపింప జేస్తాయి. ఈనాడు మానవత్వపు విలువను ఎవరు రక్షిస్తారు? ఇంద్రియ నిగ్రహము కలిగి ఆత్మాభిమానము, త్యాగము, భక్తి, ప్రేమ కలిగిన స్త్రీలే ఇలాంటి కార్యాన్ని నిర్వహించగలరు.

- బాబా

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్:

గురువు ప్రజ్ఞాన దర్శకుడు

డా॥ లావణ్య సరస్వతి

“గురువు అలారం టైంపీస్ వంటివాడు. అలారం మనసు నిద్రనుండి లేపి కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించేటట్లు చేస్తుంది. గురువు అజ్ఞానమనే అంధకారం దూరం చేసి, ప్రజ్ఞాన జ్యోతిని ప్రకాశింపజేస్తాడు. గురువు కేవలం మార్గం చూపిస్తాడు. కానీ నడువవలసినవాళ్ళు మీరే!”

- బాబా

ప్రతి సంవత్సరం ఆషాఢ మాసంలో వచ్చే పౌర్ణమి రోజును గురుపూర్ణిమగా జరుపుకుంటాము. “గుకారో అంధకారస్యాత్ రుకారో తన్నివారణః” గురువు అంటే అంధకారం పారద్రోలేవాడు. అంటే మనలో అజ్ఞానమనే అంధకారాన్ని తొలగించి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించేవాడు అని

అర్థం. గుణాతీతమైన, రూపరహితమైన భగవంతుని తత్వాన్ని తెలియచేయటానికే మనకు గురువు అవసరం. ఈ జగత్తంతా ఈశ్వర స్వరూపమని, ఎక్కడ చూసినా ఉన్నది ఒకే ఒక్క భగవంతుడని తెలియజేసేవాడే నిజమైన గురువు.

గురువులు మూడు రకాలు.

1. చోదక గురువులు: విషయ వివరణ చేస్తూ విచక్షణా జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తారు.

2. బోధక గురువులు: ప్రపంచంపట్ల మనలో వైరాగ్యం కలిగించి మనల్ని మంచివైపుకు నడుపుతారు.

3. మోక్షక గురువులు: దైవంవైపుకు మరలిస్తారు, మోక్షంవైపుకు నడుపుతారు.

అటువంటి గురువులకు దక్షిణ ఇవ్వడం మన ఆచారం. జగద్గురువు అయిన శ్రీకృష్ణుడు కూడా సామాన్య శిష్యుడిలాగా గురువైన సాందీప మహామునికి గురుదక్షిణ ఇచ్చాడట. పిల్లలూ! ఆ కథ తెలుసు కదూ! మరి మీ మాటేమిటి? గురువుపట్ల గౌరవం, అభిమానం, కృతజ్ఞత చూపడమే మనం ఈనాడు గురువుకు ఇవ్వగల గురుదక్షిణ. మీ బాలవికాస్‌లో చెప్పిన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింస అనే మానవతా విలువలు మీ నిత్య జీవితంలో పాటించి మీకు, మీ తల్లిదండ్రులకు, మీ పాఠశాలకు, దేశానికి మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు తీసుకురండి. అదే మీరు ఇచ్చే గురుదక్షిణ.

వ్యాసమహర్షి పద్దెనిమిది పురాణాలు రచించి గురు స్థానాన్ని పొందాడు. నాలుగు వేదాలను సంస్కరించి 'వేదవ్యాసుడు' అని పేరు పొందాడు. అయితే, పంచమ వేదంగా ప్రసిద్ధిపొందిన మహాభారతం రచించిన తరువాత వ్యాస మహర్షికి ఎందుకో అసంతృప్తి, అశాంతి కలిగాయి. విచారంగా ఉన్న వ్యాస మహర్షికి నారద మహాముని కనిపించాడు. వ్యాసుని విచారం పోవడానికి భాగవతాన్ని రచించమని ఒక ఉపాయం చెప్పాడు. ఆయన భాగవతం రచించడం మొదలుపెట్టిన రోజు ఆషాఢ పౌర్ణమి. అందుకే ఆ రోజును 'వ్యాసపూర్ణిమ' అని కూడా అంటారు.

ఈ కలియుగంలో మానవులను తీర్చిదిద్దడానికి దిగి వచ్చిన దివ్యావతారమే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. కనిపించని దైవాన్ని వెతుక్కోవడంకంటే కనిపించే దైవాన్ని తెలుసుకోవడమే గొప్ప. ఆ భగవానునికి సమకాలికులుగా పుట్టి, వారి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలను పొందటం మన భాగ్యం. మానవాళికి తన జీవితాన్నే తన సందేశంగా అందించిన ఆ సద్గురు దేవుని అడుగుజాడలను అనుసరించి ఆచరించి తరిద్దాం. P

జీవిత గమ్యము

వైరాగ్యము అన్ని సాధనలకు పునాదివంటిది. మమకారమే అజ్ఞానము; అభిమానమే అంధకారము. సంసారములో సారము లేదు. అది నిర్వీర్యము, నిరర్థకము. జనన మరణ చక్రములో బంధింపబడి, మానవుడు దిక్కుతెలియక తిరుగుచున్నాడు. దానినుండి తప్పించుకొని స్వతంత్రుడు కావలయుననిన, ప్రకృతిని బ్రహ్మముగా తెలుసుకొని, ఆత్మతత్త్వములో లీనము కావలయును. బ్రహ్మములేని ప్రకృతి లేదు. “సర్వం బ్రహ్మమయం, సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ, ఈశావాస్య మిదం సర్వం” అని శ్రుతులు దీనినే చెప్పుచున్నవి. ఇట్టి జ్ఞానము ఉదయించినప్పుడు, ‘నేను, నాది’ అనే అజ్ఞానము సూర్యుని ఎదుట చీకటివలె అదృశ్యమై నశించును. అట్టి స్థితియే జీవిత గమ్యము. ఆ గమ్యమును చేర్చేది చిత్తవృత్తి నిరోధము మాత్రమే. దానినే యోగమందురు. యోగమంటే సమత్వము. సుఖదుఃఖములు రెండునూ సమముగా నెంచి, అన్ని భగవత్ ప్రసాదమనే సద్భావనతో స్వాగతించి జీవితమును భగవదిచ్ఛానుసారము సంతృప్తితో గడపవలెను.

జ్ఞాపకాల పందిరి

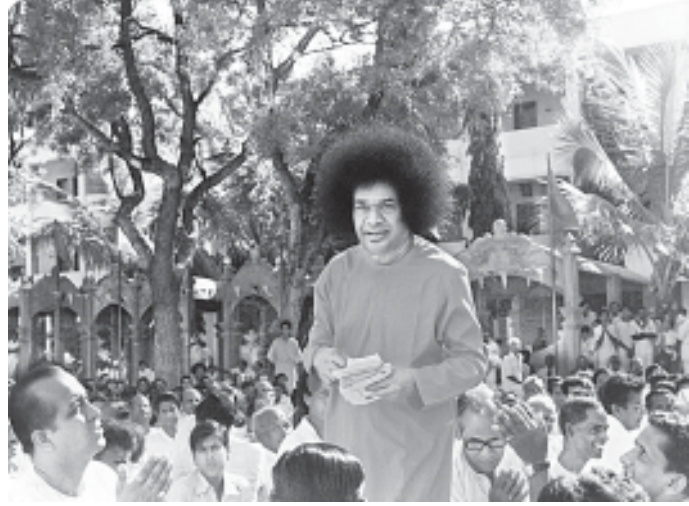
(ధారావాహికం - 44వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఇంకా తెల్లవారలేదు. చిరుచలిగానే ఉన్నది. మసక చీకటిగా ఉంది. అదేమి విడ్డూరమోకాని తెల్లవారుఝామున 3.30 నుంచి ఊడ్చులు, చీపుళ్ళు చప్పుళ్ళు వినబడుతున్నాయి. వెంటనే లేచి పరుగు పరుగున కాల కృత్యాలు తీర్చుకుని మందిరానికి వచ్చేసరికి వెలుపల ఇటుకలు, చేతి రుమాళ్ళు, పుస్తకాలు వరుసక్రమంలో దర్శనమిచ్చాయి. నగర సంకీర్తన 'క్యూ'లో నిలబడడానికి భక్తులు చేసుకున్న రిజర్వేషనన్నమాట!

మందిరం హాలు నిండింది. బైట ఇసుకపై భక్తులు బారులు తీరి కూర్చున్నారు. లోపలి నుండి శ్రావ్యంగా మహిళలు గానం చేస్తున్న సుప్రభాతం వినబడుతున్నది. భక్తులందరూ నిశ్శబ్దంగా అపార భక్తి పారవశ్యంలో కళ్ళు మూసుకుని పద్మాసనంలో కూర్చుని ధ్యానంలో ఓలలాడుతున్నారు. ఈలోగా అప్పుడే గణేశ్ గేటు దగ్గర సందడి. నగర సంకీర్తన వరుసలు రెడీ అవుతున్నారు. బీదర్లు వీరిని క్రమంలో నిలుపుతున్నారు. సుప్రభాతం పూర్తయింది. వేద పారాయణంవారు ముందు నుంచున్నారు. భజనలు పాడేవారు, వాయిద్యాలవారు ఉన్నారు. ముందు మహిళలు, ఆ తరువాత పురుషులు నగర సంకీర్తనలో పాల్గొన్న తదుపరి దర్శన సంరంభం ఆరంభం.

మనసుకు ఎంతో ప్రశాంతంగా, ఆహ్లాదంగా ఉంది. వేరే మాటామంతీ వినపడటంలేదు ఎక్కడా. భక్తులు వేయి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తూండగా, వేణుగానం వినబడుతుండగా భగవాన్ బాబావారు దర్శనమివ్వటం

జరిగింది. అంగీని ఒక చేత్తో ఒడ్దికగా పట్టుకొని వేరొక చేతివ్రేళ్ళను శూన్యంలోకి చూపిస్తూ కాపాయాంబరధారి బాబా ముగ్ధమోహనాకృతి కళ్ళని మరల్చినివ్వటంలేదు. కొందరిని ఎంపిక చేసి ఇంటర్వ్యూలనుగ్రహిస్తున్నారు. మరికొందరినుండి ఉత్తరాలు తీసుకుంటున్నారు. పిల్లలకు అక్షరాభ్యాసం, భక్తులకు పాదసమస్కారం అనుగ్రహిస్తున్నారు. ఎవరిని పలకరించినా వారిలో ఆ పులకరింపు చూడవలసిందేకాని చెప్పేది కాదు. ప్రక్కవారితో సంభాషిస్తుంటే, నా ప్రశ్నలకు సమాధానం దొరుకుతున్నది. ప్రతి ఒక్కరికీ నావంకే చూస్తున్నారు, నన్నే పలకరిస్తున్నారనిపిస్తోంది. ఎంత భాగ్యవంతులమో, ధన్యులమో అనిపిస్తున్నది.

“నా సంకల్పం లేనిదే ఇక్కడకు ఎవ్వరూ రాలేదు” అన్న బాబా మాట అక్షర సత్యం.

అనుకోకుండానో, ఒకప్పుడు రావద్దనుకున్నా ఆకస్మికంగా స్వామి సన్నిధికి చేరుకున్నవారెందరో! వెళ్ళాలి అనుకున్నవారెందరో ఆగిపోవటం మన మెరుగుదుము కదా! స్వామి సంకల్పం కదా! రోజులు క్షణాలుగా దొర్లిపోతాయి వారి సన్నిధిలో. రమ్మని ఎవరినీ పిలువలేదు, అహోస పత్రికలు లేవు. ఎక్కడ్నించి పిలుపు వచ్చింది? ఆ ప్రేరణ ఎవరిది? మనలోనే ఉండి ప్రేరణ నందిస్తారు అంతరంగ సాయి.

ఇంటర్వ్యూలిస్తే సమాధానపరిచే తీరు వేరు. భక్తి ఉప్పొంగి సాధనకు ఉపక్రమింపజేస్తుంది. ఇంట్లో ఏం జరిగినా వారి ప్రమేయం, అనుగ్రహం ఉండనే ఉంటుంది. ప్రచార ఆర్థాటాలు లేవు, మధ్యవర్తులుండరు. ఎప్పుడూ ఇచ్చే చేయేకాని, పుచ్చుకునేది కాదు. ఆశ్రమంలో ఎవరి పనులు వారు చేసుకుంటూపోతారుకానీ, ఆకర్షించటానికి ప్రత్యేక గౌరవాదరణలు ఉండవు. అందరితోపాటు మనం కాని ఏ ప్రత్యేక మర్యాదలూ ఉండవు. స్వామి మాటలు సహజంగా సరళంగా మధురంగా ఆత్మీయంగా ఉంటాయి.

“నీవు నేను ఒక్కటైనప్పుడు ఎవరు ఎవరిని ఆకర్షించాలి?” అంటారు స్వామి.

“నీ తల్లిదండ్రులకన్నా సన్నిహితుడను. వారినైనా నీవు ఎడబాసి ఉండగలవేమోకాని నానుంచి దూరం కాలేవు. నీలోనే నేనున్నాను”

ఈ మాటలు దశాబ్దాలపాటు విన్నాం. అనుభవించాం. చాటి అందరికీ చెప్పేం. బాబా మన కుటుంబాలను ఎలా చక్కదిద్దారో, సంస్థలను ఎలా నడిపించారో లెక్కలేనన్ని దృష్టాంతాలున్నాయి. నాకేననుకున్నారా? పొరపాటు! కోట్లాదిమందికి ప్రపంచమంతటా వారందించినది నిరంతర దివ్యానుభవ మహాప్రవాహం. కలి ప్రభావమేమో కాని స్థిరత్వం తగ్గుతున్నది. మనస్సు బలహీనపడుతున్నది. “ఇంటిలోనె జ్యోతి యెంతయో వెళ్ళగా పరుల ఇంటి కగ్గి కరుగనేల?” అని బాబావారు అన్నట్లు అంతా మనలోనే ఉంచుకొని ఈ చంచల మనస్సు అక్కడికీ ఇక్కడికీ పరుగెత్తుతానంటుందేమిటి! ఇక్కడ లేనిది ఎక్కడా ఉండదు అన్నది ఎలా మరచిపోయాము! “నా సమాధినుండి మాట్లాడతాను” అన్న శిరిడీ స్వామే కదా పర్తి స్వామి.

భక్తులను రప్పించి సంస్కరించే ‘రిపేరు వర్క్ షాపు ప్రశాంతి నిలయం’ అని అనలేదా స్వామి!

బెల్లం దగ్గరికి చీమలు చేరతాయికాని చీమల దగ్గరకు బెల్లం వెళుతుందా?! రమ్మంటుందా?!

“మనసులోనె ఉండి మంచికి నడిపించు శాంతి సౌఖ్యదాయి సత్యసాయి” అని వారంటే, ఈనాడు నా ఎదురుగుండా మరో రూపంలో వారు కనపడాలనుకోవడ మేమిటి! మనసు ఎంత పిచ్చిదో కదా!

“మదిని సాయి నిన్ను మరువడెప్పుడు” అని స్వామి అంటే, చాలామందితో “నీవు మరచినా నేను మరువలేదు” అని వారు జ్ఞాపకం చేస్తుంటే, ఈరోజున మనసుకేమైంది! “అవతరించెను అచ్యుతుడవనియందు సత్యరూపుడై పర్తిలో చూడుడిప్పుడు” అన్న మాట మరచిపోయామా!

“ధర్మనాశనమగుచున్న ధరణియందు ప్రభవ మందెను శ్రీసాయి పర్తియందు” అని పలికి పర్తిశ్వరుడు పర్తిక్షేత్ర మహిమను చెప్పగా వినలేదా ఓ వెళ్ళి మనసా! పర్తిక్షేత్ర మహిమను గుర్తించి జీవితంలో మూడు వంతుల భాగం స్వామి సన్నిధి భాగ్యాన్ని అనుభవించానని చెప్పుకుంటూ ఏ మాయ ప్రభావంవల్ల, ఓ మనసా! ఈనాడు విపరీత ధోరణిలో మాట్లాడుతున్నావు? పిచ్చి వ్యాఖ్యానాలు చేస్తున్నావు. ఇన్నేళ్ళు చేసిన సాధన అగ్గిపాలు చేయకే ఓ మనసా! ఆనాడు నా మాటలు, నా ప్రవర్తన ఒకవైపు చూసి, ఈ మనసుకి కమ్మిన మాయ రోగంవల్ల ఈనాడు మారిన నా ప్రవృత్తి చూసి, విపరీత వ్యాఖ్యానాలు వింటూ అందరూ ఏమనుకుంటున్నారో గ్రహించవే ఓ వెళ్ళి మనసా! ఒకప్పుడు నాలాగే ఉండాలనుకున్నవారు, ఈ మనసుకి పుట్టిన భ్రాంతివల్ల పిచ్చిగంతులు వేస్తున్న నన్ను ఈనాడు చూసి ఇలా ఉండకూడదనుకుంటున్నారే ఓ అమాయక పక్షి! మనసా!

వేంకటేశ్వరస్వామి దేవాలయం ప్రతి ఊర్లో ఉన్నది. మరి తిరుపతికి బయల్దేరావేమే మనసా! తిరుపతి క్షేత్రమే కదా! రెండవ తిరుపతి ఉన్నదా? శిరిడీ బాబా గుడి ప్రతి గ్రామంలో ఉన్నది. రెండవ శిరిడీ ఉన్నదా? రెండవ మక్కా రెండవ బెత్తెహం ఉన్నదా? మనసా! ఒక్కసారి యోచించు. పిచ్చి పట్టించుకోకు!

“నా జీవితమే నా సందేశం” అన్నారు బాబా. ఇక్కడి జీవన సరళి, సిద్ధాంతాలు, తత్త్వం అనేది అంతరార్థం. అనుసరణ ముఖ్యం, అనుకరణ హాస్యాస్పదం. నాటకంలో మెప్పించవచ్చు. యధార్థం కాదు కదా! నిజమే మరి. దీనిని గ్రహిస్తే మనసు ఏనాడో బాగుపడేది. పైపై పూతలకు, పిచ్చి రాతలకు, కూతలకు భ్రమసిపోకే మనసా!

ప్రేమస్వరూపం సాయి. “నాకు మీకు మధ్య ఉన్నది ప్రేమబంధం. లవ్ టు లవ్, హాట్ టు హాట్” అన్నారు స్వామి.

“అర్థరహితమైన పనికిమాలిన మాటలకు విలువ ఇవ్వవద్దు” అని కూడా హెచ్చరించారు.

ఇది మరచి గురువులుగా నటించే ఇతరుల వెంట పడటం హీనమని గుర్తించవే మనసా!

“నాకు మీకు మధ్య మధ్యవర్తులు లేరు. ఎవరి ద్వారానో మాట్లాడే ప్రసక్తి లేదు” అని అంటూ “అట్టివారిని ఏజెంట్లు భోకర్లుగా మోసకారులుగా గుర్తించండి” అని నిర్ద్వంద్వంగా బాబా చెప్పలేదా? “మీరు అవిధంగా అట్టివారిని చూడకపోతే మోసాన్ని ప్రోత్సహించినవారవుతారు” అని గట్టిగా చెప్పేరు.

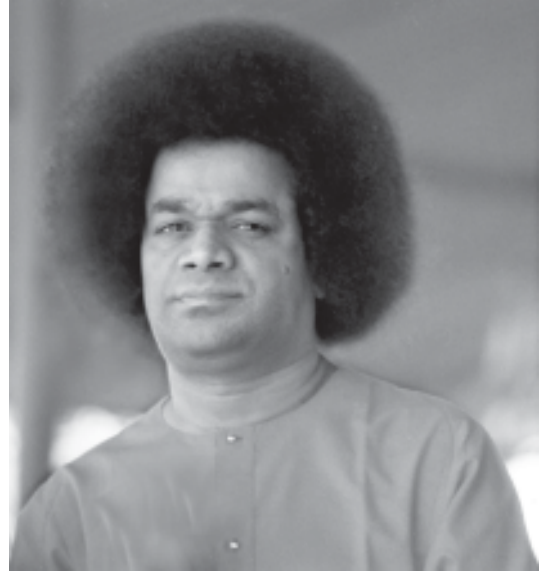
మనసా! ఈ మాటలు తలకెక్కలేదా?

బలహీన చంచల మనస్కులను ఉద్దేశించి బాబా పలికిన ఈ మాటలు ఎప్పటివనుకున్నారు?

1965 మార్చి 3వ తేదీన అమలాపురంలో చేసిన ప్రసంగంలోనూ, 1962 నవంబరు 25వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో చేసిన ఉపన్యాసంలోనూ బాబా వివరించింది ఎటుపోయింది ఈనాడు?

“నా పేరుతో అనేక ప్రదేశాలలో విరాళాలు సేకరిస్తున్నారు. పూజలకని, మందిర నిర్మాణాల కని, సేవాకేంద్రాలకని, సభలకని డబ్బు వసూలు చేస్తున్నారు. ఇది నా ఆజ్ఞకు పూర్తిగా వ్యతిరేకం. నేను ఖండించే ఈరకమైన చందా వసూళ్ళను ఎవరూ ప్రోత్సహించవద్దు”

“నా పేరుతో వ్యాపారాలు చేస్తున్నారు. సాయి భక్తులమని చెప్పుకుంటూ మోసగిస్తున్నారు. మీరు భక్తులే కాదు. అంతేకాదు. సాయిపేరును

వినియోగిస్తూ దేశ విదేశాలలో డబ్బు సంపాదిస్తున్నారు. ఈరకమైన వ్యాపారాన్ని ఏనాడూ నేను అంగీకరించను. అట్టివారిని దరిచేర్చవద్దు, తరిమికొట్టండి. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో వ్యాపారానికి తావులేదు”

“నేను విద్యాసంస్థలను నిర్మించమన్నానని, దేవాలయాలు కట్టమన్నానని సాయి భక్తులుగా పరిచయం చేసుకుంటుంటారు. ఇవన్నీ పచ్చి అబద్ధాలు”

ఈ మాటలు శ్రీవారు 2002 జులై 22వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసంలోనివి. 2002 జులై 27న ఈ మాటలు పునరుద్ఘాటించారు. వీటిని విన్న తరువాత అన్యములను, వీటికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న కార్యకలాపాలను ఎట్లా ఆమోదిస్తున్నావు మనసా! చెప్పు ఇప్పుడైనా.

“మరికొందరు నేను వారిద్వారా మాట్లాడతా నంటారు. మీ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు నావిగా మీకు చెప్తుంటారు. వీరికి దయ్యం పట్టిందనో పిచ్చి పట్టిందనో అనుకోవాలి. నాకు ప్రతినిధులు, మీడియమ్లు, ప్రత్యామ్నాయాలు లేవు, ఉండవు”

“నేను ఆవహించానని నటనలు చేస్తూ నా అధీనంలో ఉన్నట్లు చెప్పుకుంటూ ఏవేవో త్రిక్కులు చేస్తుంటారు. భవిష్యత్తు కూడా చెప్తుంటారు. ఇది దగా, మోసం. వ్యాధిలాగా సోకిపోతున్నది. నీటుగా దుస్తులు ధరిస్తుంటారు. వీరిని దూరంగా ఉంచండి.”

“స్వామి కలలో కనిపించి మీరు ఏం చెయ్యాలో నాకు చెప్పేరు అంటారు. విరాళాలు, నిర్మాణాలు ప్రస్తావిస్తారు. వీరికి తగినవిధంగా బుద్ధి చెప్పండి”

ఎప్పటివి? ఏనాటివి ఈ హెచ్చరికలు? 1965లో కాకినాడలో మార్చి 26వ తేదీనాటి దివ్యోపన్యాసంలోని భాగాలు. ఇవి ఎలా మరచిపోతున్నామో అంతుపట్టదు.

“పటాలనుంచి విభూతి వస్తున్నదంటారు, అమృతం కారుతున్నదంటారు. గొప్ప భక్తులమని భావిస్తుంటారు. కొన్ని వస్తువులు, మాలలు, ప్రశ్నలకు సమాధానాల వ్రాతప్రతులను చూపిస్తుంటారు. సాయి సంస్థల సభ్యులు ఎవ్వరూ ఇట్టివారితో ఎట్టి సంబంధమూ కలిగియుండరాదు.”

1965 మార్చి 3వ తేదీ దివ్య ప్రసంగంలోని ఈ మాటలకు మనం విలువ ఇవ్వనక్కర్లేదా!

ప్రారబ్ధ కర్మ అనుభవించక తప్పదు, ఏనాటికైనా. దానిని తట్టుకునే మనో నిబ్బరంకొరకు ప్రార్థిద్దాం. కర్మ క్షయం కావాలి. కర్మ విమోచనం కావాలి. తప్పించుకోవటం సాధ్యం కాదు. అందుకే బాబావారు అంటారు,

కర్మదాట వశమా! నరుడా, కర్మదాట వశమా!

ఘన పాఠంబులు చదివినగాని

కుల దేవతలను కొలచినగాని

కారడవులకే పోయినగాని

కఠిన తపస్సులే చేసినగాని ||కర్మ దాట వశమా||

మనకు ఎంత ప్రాప్తమో అంతే చిక్కుతుంది. ఎక్కడికెళ్ళినా ఎవరిని అర్థించినా ప్రయోజనం లేదు. ఎందువల్ల?

చిన్న చెలమలో ముంచినగాని

ఎన్ని సముద్రాల్ నించినగాని

కడవెంతోరా నీరంతేరా!

కావాలన్నను ఎక్కువ రాదుర ||కర్మ దాట వశమా||

అనలేదా బాబా?! మరి ఈ మనసుకి కుప్పిగంతు లెందుకో అర్థం కావటం లేదు. మన కోరికలే కొంపతీస్తున్నాయి. ఏవో సిద్ధులు చూసి భ్రమించటం ఎంత అవివేకం! “అష్ట సిద్ధుల సాధనెందులకు! అది వట్టి భ్రమలతో కట్టివేయునుగా” అన్నారు, భగవాన్. ఈ సిద్ధులు బంధాలు. వీటికి ఇంత బతుకు బతికాక లోబడటమా! ఎంత మూర్ఖత్వం! వేరెవరైనా నీ తల్లి కాగలరా! “నీ అబ్బును మార్చుకుంటావా!” అని శిరిడీ సాయి గద్దించలేదా?! అందునా దైవమొక్కడే. శ్రీ సత్యసాయి మన దైవం. అనుకరణ, వేషధారణ ఎవరినైనా స్వామిని చేయగలదా! ఎనభై సంవత్సరాల కృషి బాబావారిది. హుష్ కాకి అంటే ఉట్టి నుండి ఊడిపడింది కాదు. అర్థించింది కాదు, అర్జించింది కాదు. దివ్య సంకల్ప మహిమాశక్తి అది!

మనసా! పొంగకు, లొంగకు, వంగకు, కదలక చెదరక బెదరక నిర్మల నిర్భీతితో గండశిలవలె స్థిరంగా విశ్వాసాన్ని నిలుపుకో! నీ అనుభూతిని నిలుపుకో! నీకు నీవే సాక్షి. దేనినీ చూసి భ్రమపడకు.

“ఆకుపచ్చని పక్షులన్ని చిలుకలవలె పలుకునా!

పూవులపై పారాడెడు పురుగులు తుమ్మెదలగునా!

పులిచర్మము కప్పినట్టి గాడిద తా పులియగునా!

ఏనుగంత బలిసినట్టి పంది ఏనుగగునటయ్యా!”

మనసా, ఈ మాటలు నెమరు వేసుకో!

“బూరుగకాయలు చూసి మామిడియని భ్రమసినట్లు

వెట్టి చెఱకు చూసి చెఱకని తా నమిలినట్లు

కలికిరాళ్ళ రూపు చూసి కలకండని భ్రమసినట్లు

రూపు చూసి మోసపోకు...”

నిజానికి భక్తులకిది పరీక్ష. నిలబడడానికి కాలానికి పరీక్ష. ఎదుర్కొందాం సవాళ్ళని. “లైఫ్ ఈజ్ ఎ ఛాలెంజ్, మీట్ ఇట్” “సబ్ కో సన్మతి దే భగవాన్”

(సశేషం)

లీలా విభూతి- నిత్య విభూతి

రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

సాయి భక్తులకు విభూతితో ఉన్న అనుబంధం విడదీయలేనిది. విభూతి అను పదమునకు గల అనేక అర్థములలో మహిమ, ఐశ్వర్యము మరియు రక్ష అను అర్థములు బహుళ ప్రాచుర్యములో ఉన్నవి.

దర్శనం ఇస్తున్న సమయంలో శ్రీవారు ఒక విద్యార్థిని ఏమి కావాలి నీకు? అని అడిగినప్పుడు, అభం-శుభం తెలియని ఆ ఆరవ తరగతి విద్యార్థి, “మా అమ్మమ్మ కాళ్ళ

నొప్పులతో బాధపడుతోంది స్వామీ, కరుణించి విభూతి ప్రసాదించండి” అని ప్రార్థించిన వెంటనే భగవాన్ తమ హస్తచాలనంతో విభూతి సృష్టించి అతని చేతిలో వేశారు. ప్రక్కనే కూర్చున్న మరో విద్యార్థి సహాయంతో కాగితపు పొట్లములో ఆ విభూతిని భద్రపరుచుకుంటున్న సమయంలో, “ఏరా! మీ అమ్మమ్మగురించి అడిగావు. మీ తాతకి కూడ కాళ్ళ నొప్పులున్నాయి కదా” అని అడిగారు. “అవును స్వామీ, కానీ, ఇద్దరికీ ఒకేసారి అడిగితే ఇస్తారో ఇవ్వరో...” అని అమాయకంగా తాను మనస్సులో అనుకున్నది అనుకున్నట్లు చెప్పిన వాడి పసిహృదయానికి ముచ్చటపడ్డారో ఏమో, చిరుమందహాసంతో తమ దివ్య హస్తముతో వాడి బుగ్గమీద నిమిరి, మళ్ళీ చేతిని గాల్లో త్రిప్పి విభూతి సృష్టించి, “ఇది మీ తాతకు” అని వాడి చేతిలో పెట్టి ముందుకు కదిలారు స్వామి.

సాధారణంగా ప్రతి భక్తుడూ స్వామి తనకు విభూతి సృష్టించి ఇవ్వాలని ఉవ్విళ్ళూరుతూ ఉంటాడు. దానిద్వారా తాను స్వామివారి కృపాదృష్టికి పాత్రుడనయ్యానన్న భావన బలపడి విశ్వాసం దృఢమవుతుంది. తమ ఇంట్లో ఉన్న దేవతామూర్తుల ఫోటోలనుండి దానంతటదే విభూతి రాలటాన్ని భగవానుని అనుగ్రహ ఆగమన సూచనగా భావిస్తారు, భక్తులు. దానిని ‘లీలా విభూతి’గా భావిస్తారు.

స్వామి ప్రసాదించిన లీలా విభూతి భక్తుల శారీరక మానసిక రుగ్మతలను నయం చేయటం దగ్గరనుండి ‘కేస్నర్’ను ‘కేస్నల్’ చేయటంవరకు జగద్విదితమే కదా!

నిత్య విభూతి

అయితే, ప్రారంభ దశలో ‘లీలా విభూతి’కై ప్రాకులాడే స్థితినుండి సాధకుడు సాధనద్వారా ‘నిత్య విభూతి’ స్థాయికి ఎదగడమే శ్రీవారి అభిలాష. భౌతిక స్థాయిలో స్వామి నుండి విభూతి ప్రసాదం లభించినప్పుడేగాక జీవితంలోని ప్రతి సంఘటన, జయాపజయములు, లాభ నష్టములు మరియు అన్ని అనుభవములూ శ్రీవారి నిత్య విభూతి చిహ్నములుగా భావించటమే నిజమైన సాధన.

శ్రీవారి మాటల్లో చెప్పాలంటే, “వస్తువులన్నియు చిట్టచివరికి విభూతిగనే మార్పుచెందును. కానీ, విభూతి మరొక వస్తువుగా మారదు. అదియే అంతిమ స్థితి,

మార్పులేనిది..... భక్తి ప్రేమలతో దరిచేరినవారికి ఈ సందేశమును అందించటంకోసమే నేను విభూతి సృష్టించి ప్రసాదిస్తున్నాను. ఇతర రక్షల మాదిరిగానే విభూతి కూడా రోగులకు వ్యాధి నివారణ, ఆర్తులకు రక్షణను అందిస్తుంది. మంత్రగాడి గారడివల్ల వచ్చే విభూతికి, దివ్యత్వ సంకల్పమున ప్రసాదింపబడిన విభూతికి పోలిక లేనేలేదు.

నేను సృష్టించే విభూతి దివ్యశక్తికి నిదర్శనం. భగవంతుని అనంతమైన, అమృతమైన, విశ్వవ్యాప్తమైన తత్త్వమునకు విభూతి ఒక సంకేతము” అంటారు, భగవాన్.

శ్రీవారి అనుగ్రహశీస్సులతో సాధన చేస్తూ ‘లీలా విభూతి’ స్థాయినుండి ప్రతి శ్వాసకూడా శ్రీవారి సంకల్పమే అను ‘నిత్య విభూతి’ స్థాయికి చేరేదముగాక! P

క్షణంలో చికిత్స

ఆదూరి హైమవతి

అప్పటికి 20 సం॥లుగా బాలవికాస్ గురువుగా ఉంటూ, స్వామి దయతో సాఫీగా జీవితాన్ని సాగిస్తూండగా, 1997వ సం॥లో కొంత అనారోగ్యానికి గురై, మానసిక ఒత్తిడికి లోనై, ఏ వైద్యునికూడా సంప్రదించటం ఇష్టంలేక ధన్వంతరి అయిన స్వామివారిని పటం ముందే ఆరోగ్యానికి అర్థిస్తూ ప్రార్థిస్తూ, సెప్టెంబరు 26వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం చేరుకున్నాము.

సెప్టెంబరు 27వ తేదీ మధ్యాహ్నం నా భర్తగారిని (ఆదూరి శ్రీనివాసరావు, అప్పుడు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల నెల్లూరు జిల్లా అధ్యక్షులు) పలకరించి, “నీ భార్య ఆరోగ్యం బాగులేదా? పిలుచుకో పాపం” అన్నారు.

అది 1997వ సం॥ సెప్టెంబరు 27వ తేదీ మధ్యాహ్నం గం 3.15 ని॥లు. జీవితంలో మరపురాని మధుర ఘడియలు.

ఎలా వెళ్ళి ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లో కూర్చున్నామో తెలీదు.

స్వామివారి ముందు దగ్గరగా కూర్చోవటం, వారి మృదువైన పాదాలను తాకటం ఎన్ని జన్మల సుకృత ఫలితమో!

“ఆరోగ్యం ఏమీ?” అనే పరమాత్ముని పలుకరింపు హృదయాంతరాళాల్లో ప్రతిధ్వనించి అణువణువునూ కదిలించి అచేతనంతో కంఠం మౌనంగా ఉండిపోయింది.

“పట్టు” అంటూ ముమ్మారు హస్తచాలనంతో సకల వరదాయి పుట్టపర్తి సత్యసాయి అరచేతి గుంట నిండా విభూతి వర్షించి “మొత్తం తిను” అని మృదువుగా చెప్పారు.

అంతా తిన్న మరుక్షణం నుండి కడుపు క్రింద కుడి భాగంలో బాటిల్ బ్రష్ తో క్లీన్ చేస్తున్నట్లు ఫీలింగ్, ఐదు నిమిషాలవరకు!

గ్రూపులో మిగిలినవారిని పలుకరించి, పావుగంట తర్వాత తిరిగి సింహాసనాన్ని మావైపు త్రిప్పుకొని, “నీకీ క్షణం నుండి ఏమీ లేదు. ‘నాకు ఏమీ లేదు’ అనుకో. ‘నీకేమీ లేదు’ అని ముమ్మారు నొక్కి వక్కాణించారు.

అంతే! నా అనారోగ్యం ఏమైందో, ఎలా కుదుటపడిందో! స్వామి మధురమైన మాట తప్ప మందులేదు. స్వామి మాటే ట్రీట్ మెంటు! అందుకే స్వామి అష్టోత్తరంలో, “ఓం శ్రీ సాయి సర్వరోగ నివారిణే నమః” అనేది అక్షర సత్యం. P

విద్యార్థులకి ప్రత్యేక ప్రబోధము

వై. శ్రీరంగనాథరాజు

విద్యార్థి 1: స్వామీ! మీరు మాతో మాట్లాడటంలేదు. మాపై స్వామికి కోపం వచ్చిందా?

స్వామి: నాకు కోపం అంటే ఏమిటో తెలియదు బంగారూ! మీ మంచికొరకే నేను కోపం నటిస్తాను.

విద్యార్థి 2: స్వామీ, మీరంటే మాకు ప్రాణం.

స్వామి: స్వామికి కూడా మీరంటే ప్రాణం.

విద్యార్థి 2: స్వామీ, మీకొరకై మేము ప్రాణాలు ఇవ్వటానికి కూడా సిద్ధం.

స్వామి: నోరూసుకో. స్వామికోసం ప్రాణం ఇవ్వటం కాదు, జీవించటం నేర్చుకో. అది నిజమైన ప్రేమ.

విద్యార్థి 1: స్వామికోసం జీవించటం అంటే?

స్వామి: స్వామి ఎల్లప్పుడు నిన్ను ప్రేమిస్తున్నారని నమ్మకం పెట్టుకో. జీవితంలో ఏది జరిగినా అది స్వామి

ప్రసాదమని ఆనందంగా స్వీకరించు. అనుభవించటానికి అది కొన్నిసార్లు కష్టంగా అనిపించినా, నీ నమ్మకం గట్టిదైతే దానిని అనుభవించే శక్తినికూడా స్వామి నీకు ప్రసాదిస్తారు. ఇందుకోసం నీ మనస్సును దృఢంగా పెట్టుకో.

విద్యార్థి 4 : స్వామీ, చాలాసార్లు చెడు ఆలోచనలు వస్తుంటాయి. మా దృష్టిని, మనస్సుని మీనుండి మళ్లిస్తుంటాయి. మరి మా మనసును దృఢంగా ఎలా పెట్టుకోవాలి?

స్వామి: మీ ఇంట్లో దుర్వాసన వచ్చినప్పుడు అగరుబత్తి వెలిగిస్తారు కదా! అప్పుడు ఇల్లంతా దుర్వాసన బదులు సువాసన నిండిపోతుంది. అదేవిధంగా ఒక చెడు ఆలోచన వస్తే వెంటనే మీ మనసును ఒక మంచి ఆలోచనతో

నింపివేయండి. రానురాను చెడు ఆలోచనల బదులు మీ మనసు మంచి ఆలోచనలతో నిండిపోతుంది.

విద్యార్థి 4 : స్వామీ, మనసుయొక్క ఆకర్షణను నియంత్రించటం అప్పుడప్పుడు చాలా కష్టంగా ఉంటుంది.

స్వామి: ఆకర్షణకు మూలం దృష్టి. మనస్సుకు ఆలోచన మూడుసార్లు కలుగుతుంది. మొదట తప్పుకుంటే, రెండవసారి మరింత బలంగా కలుగుతుంది. రెండవసారి దాటితే మూడవసారి ఇంకా గట్టిగా కలుగుతుంది. దానినికూడా దాటితే ఇక ఆ ఆకర్షణ తిరిగి రాదు. దానికి భగవంతుని దయ అవసరం.

విద్యార్థి 5: మాపై మీ దయ ఎప్పుడూ ఉండాలి స్వామీ!

స్వామి: స్వామి దయ సూర్యుని కాంతి వంటిది. అది అంతటా అందరిపై సమానంగా ఉంటుంది. కానీ, మీ ఇంటి తలుపులు, కిటికీలు మూసిపెట్టుకుంటే సూర్యకాంతికి బదులు మీ ఇల్లు చీకటితో నిండిపోతుంది. అట్లే, మీ మనస్సును ఇంద్రియ నియంత్రణ లేని పనులతో మూసివేస్తే కోపం, అసూయ మొదలగు దుర్గుణాలనే చీకటితో మనస్సు నిండిపోతుంది. నిరంతర సాధనతో మనస్సు స్వామి దయను అందుకొని ప్రేమ, శాంతి, కరుణ అనే కాంతులను వెదజల్లుతుంది.

విద్యార్థి 6 : అంటే స్వామి దయ పొందటానికి సాధన చాలా అవసరమా స్వామీ!

స్వామి: సాధన అంటే యోగాసనాలు వేసి శ్వాసను నియంత్రించుకోవటం కాదు. ప్రతీ పని స్వామికి నైవేద్యంగా చేయి. అదే గొప్ప సాధన. మీరు సమాజంలో ఉన్నప్పుడు మీ ప్రవర్తన నీటిలో నూనె బిందువులాగా ఉండకూడదు. 'నేను సాయి భక్తుణ్ణి' అంటూ నలుగురి నుండి దూరంగా ఉండటం సరికాదు. నలుగురి మధ్య

జీవిస్తున్నప్పుడు మీ ప్రవర్తన నీటిలో పంచదారలాగా ఉండాలి. వారితో మమేకమై ప్రేమయొక్క తీయదనాన్ని సమాజంలో నింపాలి.

సరే, ఇప్పటివరకూ మీరు నన్ను ప్రశ్నలడిగారు. నేనూ ఒక ప్రశ్న వేస్తా. సరిగ్గా జవాబు చెప్పండి.

విద్యార్థులు: ప్రయత్నం చేస్తాము స్వామీ!

స్వామి: స్వామియొక్క గొప్ప చమత్కారం (మిరకిల్) ఏమిటో చెప్పండి.

విద్యార్థులు: మనస్సుయొక్క పరివర్తన.

స్వామి: అది నా చమత్కారం కాదు. అది ప్రేమయొక్క శక్తి.

విద్యార్థులు: మీరే చెప్పండి స్వామీ!

స్వామి: సరే, వినండి. ఇది సమాచార యుగం. ప్రపంచంలో ఏ మూల ఏమి జరిగినా క్షణాలలో ప్రపంచం మొత్తం వ్యాప్తి చెందుతుంది. మరి స్వామి సన్నిధిలో చూడండి, ఎన్నో వింతలు, సైన్సుకు అందని ఎన్నో మహిమలు జరుగుతుంటాయి. సాక్షాత్తూ భగవంతుడే మానవ రూపంలో ఇక్కడ నడయాడుతున్నాడు. అయినా ఈ విషయం ప్రపంచంలో కొందరికే తప్ప అందరికీ తెలియదు. ఎందుకో తెలుసా?

విద్యార్థులు: తెలియదు స్వామీ!

స్వామి: స్వామి ఈ విషయాన్ని బొటన వ్రేలు కింద అదిమిపెట్టారు. స్వామినిగురించి తెలుసుకున్నవారు కేవలం స్వామి సంకల్పంతోనే తెలుసుకోగలుగుతారు. కానీ, ఏరోజైతే స్వామి ఈ వ్రేలును తీసివేస్తారో ఆనాడు ప్రపంచం మొత్తం పుట్టపర్తిలో వాలిపోతుంది, చూస్తూ ఉండండి!

నీ ప్రేమను నీకు నీవే కొలత వేసుకొని తృప్తిపడకుండా, ఏయే కర్మలవల్ల స్వామి ప్రేమను సంపాదించగలనని నీ మనస్సు ప్రాకులాడవలెను. స్వామికి ప్రియమైన, స్వామి ఆజ్ఞకనుసారమైన కార్యములను చేయవలెను. చేసిన సత్కర్మలను లెక్కచేసి బిల్లులు వేస్తే పరమాత్ముని కటాక్షము దొరకదు.

- బాబా

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 42వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

‘మా టికెట్ కేన్సిల్ కాలేదు’

ప్రతి నెల 1వ తేదీ నుండి 12వ తేదీవరకు పుట్టపర్తి సమీప గ్రామాలలో వైద్యసేవలందించే శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ వైద్యబృందంలో డా॥ త్రిమూర్తి, ఎమ్.డి., గారొకరు. ఆయన శ్రీమతి కూడా డాక్టరు అవటం మూలాన, ఇరువురూ క్రమం తప్పకుండా ప్రతి నెలా వచ్చి ఈ సంచార వైద్యసేవలలో పాల్గొంటున్నారు. స్వామి అంతర్యామిగా సదా మనలోనే ఉండి మన ప్రార్థనలను ఆలకిస్తూ ఆశీస్సులందిస్తున్నారనటానికి నిదర్శనంగా ఆయన చెప్పిన అనుభవాలు ఆయన మాటల్లోనే...

“2015 ఫిబ్రవరి 13వ తారీఖున మేము మొబైల్ హాస్పిటల్ సేవలు ముగించుకొని పుట్టపర్తినుండి ఇంటికి వెళ్ళేసరికి మా అన్న రామారావుగారి పరిస్థితి చాలా విషమంగా ఉంది. అపస్మారక స్థితిలో ఉన్నారు. ఎందరు వైద్యులు పరీక్షించి ఎన్ని మందులు వాడినా ఫలితం లేకపోయింది. చివరికి, ఆయన వెన్నులో నీరు తీసి పరీక్షించి, అది టి.బి. మెనింజైటిస్ అని నిర్ధారించి మందులు వాడగా కొంత గుణం కనిపించింది.

మేము మళ్ళీ ఫిబ్రవరి 28వ తేదీ బయలుదేరి శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ సేవకు వెళ్ళవలసి ఉంది. కానీ బాగా నీరసంగా ఉన్న మా అన్నగారిని ఆ పరిస్థితిలో వదలిపెట్టటం ఇష్టంలేక, ఇక ఆ నెల సేవకు వెళ్ళే అవకాశం లేదని భావించి, మా స్థానంలో వేరే డాక్టర్లను రప్పించే ఏర్పాటు చేసుకోవలసిందిగా మా డైరెక్టర్ గారికి ఫోన్ చేసి చెప్పాను.

“ప్రతి నెలా పుట్టపర్తి వెళ్ళి సేవ చేసుకునేవాళ్ళం, ఈ నెల మాత్రం వెళ్ళలేకపోతున్నామే” అని బాధ కలిగింది. మేము రావట్లేదని మా డైరెక్టర్ కి చెప్పానేగాని, చివరిరోజువరకు చూద్దామనే ఉద్దేశ్యంతో మేము పుట్టపర్తికి రిజర్వ్ చేసుకున్న టికెట్లు మాత్రం కేన్సిల్ చేయలేదు.

కానీ, ఫిబ్రవరి 27వ తేదీనాటికి కూడా మా అన్నగారు బాగా నీరసంగానే ఉన్నారు. ఇంక, ఆరోజు రాత్రి టికెట్లు కేన్సిల్ చేద్దామని ప్రయత్నించగా, ఛార్జ్ తయారైందని, ‘టిడిఆర్’ ఫైలు చేయమని మెసేజ్ వచ్చింది. నేను అదేవిధంగా చేశాను. ‘టిడిఆర్’ గురించి నాకు అవగాహన లేదు.

అయితే, 28వ తేదీ ఉదయానికి అసూహ్యంగా మా అన్నగారు బాగా కోలుకున్నారు. “నాకిప్పుడు బాగుంది. ప్రొద్దున్న నాకు స్వామి కనిపించారు. క్రొద్ది సేపటి క్రితం కూడా నా ప్రక్కనే ఉన్నారు. కాబట్టి నాకేమీ ఫరవాలేదు. మీరు స్వామి సేవకు వెళ్ళిరండి” అని చెప్పారు. మా ఇంట్లో అందరుకూడా మమ్మల్ని సేవకు వెళ్ళవలసిందిగా ప్రోత్సహించారు.

కానీ నేను టికెట్లు కేన్సిల్ చేసేశానని, ఇప్పుడు తత్కాలే రిజర్వేషన్ కూడా దొరకదని వారితో చెప్పి మా నర్సింగ్ హోమ్ కి వెళ్ళిపోయాను. సాధారణంగా నర్సింగ్ హోమ్ లో సాయంత్రం 5 గంటలవరకు పేషంట్స్ తో క్షణం తీరిక లేకుండా ఉండే నాకు చిత్రంగా ఆ రోజు మధ్యాహ్నం 1 గంటకే ఖాళీ దొరకటంతో యథాలాపంగా ఇంటర్నెట్ లో నా టికెట్ సంగతి చూశాను. టిడిఆర్ ఫైల్ అయిపోయిందని, పిఎన్ఆర్ నెంబరు SMS రాదని వచ్చింది. కానీ టికెట్లు ప్రింట్ అయి వచ్చింది.

మాకు తెలిసిన రైల్వే అధికారిని అడిగితే, “ప్రయత్నం చేయండి, వీలైతే ప్రయాణం చేయవచ్చు, లేదా ఛార్జ్ లో పేరు లేకపోతే వెనక్కి వచ్చేయండి” అని సలహా ఇచ్చారు.

అందుచేత మేము అప్పటికప్పుడు సిద్ధమై తణుకు నుండి మా కారులో తాడేపల్లిగూడెం వచ్చి ప్రశాంతి ఎక్స్ ప్రెస్ కోసం నిరీక్షించాము. సాధారణంగా టీసీ గారు ముందుగా 3-టయర్ బోగీలు నాలుగూ చూసుకుని, ఆ తరువాతే మేము ప్రయాణించే 2-టయర్ బోగీకి వస్తుంటారు. కానీ స్వామి దయవల్ల ఆరోజున ఆయన మా బోగీ గుమ్మందగ్గరే కనిపించి మమ్మల్ని లోపలికి ఆహ్వానించారు. రైలు కదలటానికి ముందే ఆయన్ని ఎలా కలుసుకోగలమా అన్న మా ఆదుర్దాకూడా దాంతో తీరిపోయింది. ఆనందంగా పుట్టపర్తికి వచ్చి సేవలో పాల్గొన్నాము.

స్వామిదయవల్ల మా అన్నగారు ఇప్పుడు పూర్తిగా కోలుకున్నారు. “అన్నయ్యా, ఆరోజున నీకు స్వామి కనిపించారన్నావు కదా. ఎట్లా కనిపించారు?” అని ఇటీవల అడిగినప్పుడు “నాకు ఆ విషయం ఏమీ తెలియదే! అలా అన్నానని నాకు గుర్తుకూడా లేదు” అన్నారు. ఆయన ఎప్పుడూ స్వామిని చూడలేదు, పుట్టపర్తి రాలేదు.

మా ప్రార్థన ఆలకించి, క్రమం తప్పకుండా సేవకు రావాలన్న మా తపనకు కరుణించి మా అన్నగారిచేత ఆ పలుకులు పలికించారు. ఇది స్వామి మాపై చూపిన అనుగ్రహంగా భావించి ఆనందించాము.

మళ్ళీ ఏప్రిల్ నెలాఖరులో సేవకు వచ్చినప్పుడు స్వామి మరో మధురానుభూతిని నాకు ప్రసాదించారు. మే 6వ తేదీ మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవంనాడు కుల్వంత్ హాలులో నా చుట్టూ కూర్చున్నవారికి ప్రసాదం అందిందికానీ చిత్రంగా నాకు మాత్రం అందలేదు. సరే, నా శ్రీమతికూడా మందిరానికి వచ్చింది కదా, ఆమెకు అందిన ప్రసాదంలో కొద్దిగా తీసుకోవచ్చులే అని సమాధానపడ్డాను. కానీ, ఆరోజున ఆమె తనకందిన ప్రసాదాన్ని కొంత తిని మిగిలింది ఎవరికో పంచేసి వట్టి చేతులతో తిరిగి రావటంతో అక్కడకూడా నాకు నిరాశే

ఎదురైంది. ‘ఈశ్వరమ్మ దే’ నాడు స్వామి ప్రసాదం తినే అదృష్టం నాకు లేకపోయిందే అనుకుంటూ క్యాంటీన్ వైపుకి అడుగులు వేస్తుంటే, దారిలో ఆ గుంపులో నాకేమాత్రం పరిచయం లేని ఓ భక్తురాలు ఎదురై, “డాక్టరుగారూ! మీకు ప్రసాదం అందినట్లులేదు. తీసుకోండి” అంటూ నాచేతిలో ప్రసాదం పెట్టి, ఆమె ఎవరో తెలుసుకుని కృతజ్ఞత చెప్పేలోగా ముందుకు వెళ్ళిపోయింది.”

జ్ఞానోదయం

నేషనల్ డిఫెన్స్ ఎకాడమీకి చెందిన కల్నల్ ఎస్. భోన్స్లే అనుభవమిది:

కులూ వేలీలో సైనికాధికార్లు నిర్వహిస్తున్న ప్రాథమిక పాఠశాలలో పనిచేస్తున్న ఒక లేడీ టీచరు సెలవు చీటీ లేకుండా మూడు రోజులు రాలేదు. నాలుగవరోజున

రాగానే కల్నల్ ఆమె క్రమశిక్షణా రాహిత్యాన్ని మందలించేడు. ఆమె కంటనీరుపెట్టి, “నేను డాక్టర్ని సంప్రదించగా ఇప్పటికే అశ్రద్ధ చేశానని, వెంటనే చండీఘడ్ వెళ్ళి ఆపరేషన్ చేయించుకొమ్మని చెప్పేరు. వెంటనే చండీఘడ్ వెళ్ళి ఆస్పత్రిలో వైద్యుని సంప్రదిస్తే, అది కేన్సర్ అని ధ్రువీకరించి, వారం రోజుల్లో ఆపరేషన్ తేదీ నిర్ణయించేరు. నాకు భయంగా ఉంది” అంది.

కల్నల్ భోన్స్లే స్వామిని దర్శించలేదు. స్వామి యెడల విశ్వాసం లేదు. కానీ, ఆ మధ్యనే ఆయన హోవర్డ్ మర్ఫాట్ రచించిన ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ పుస్తకం చదివేడు. బాబా ఈమె కేన్సర్ సయం చేయగలరేమో పరీక్షిద్దామని, ఆవిధంగా ఆయన నిజస్వరూపం బయటపడుతుందన్న ఉద్దేశ్యంతో స్వామి చేసిన కొన్ని అద్భుత చికిత్సల గురించి ఆమెకి చెప్పి, ఆ టీచర్ని పుట్టపర్తి వెళ్ళమన్నాడు.

ఆమె వెంటనే బయల్దేరి బొంబాయి వెళ్ళి తన సోదరి సహాయంతో తిన్నగా పుట్టపర్తి వెళ్ళింది.

పుట్టపర్తిలో స్వామి లేరు, మద్రాసు వెళ్ళేరని విని ధైర్యం చిక్కబట్టుకుని మద్రాసు వెళ్ళింది. ఆమెకుకానీ, ఆమె సోదరికి కాని స్వామిగురించి ఏమీ తెలియదు. మద్రాసులో స్వామి ఎక్కడుంటారో, ఎలా ఉంటారో, తనని వెంటనే చూస్తారో లేదో అని ఆలోచించే వ్యవధి లేదు. మద్రాసు వెళ్ళాక ఒక టేక్సీవాణ్ణి “సాయిబాబా ఎక్కడుంటారో తెలుసా?” అని అడిగింది.

“సింధీ హాల్లో మీటింగు జరుగుతోందిప్పుడు. బాబా అక్కడే ఉన్నారు. ఇప్పుడు నేను అక్కడి నుంచే వస్తున్నాను” అన్నాడు టేక్సీ డ్రైవర్. సరే పద అంటూ వాళ్ళిద్దరూ టేక్సీ ఎక్కేరు. సింధీ హాలుకి అర్థ కిలోమీటరు దూరంలో దింపేడు.

అక్కడినుండి హాలుకి వెళ్ళే దారి జనంతోనూ కార్లతోనూ కిటకిటలాడిపోతోంది. అందరూ నిశ్చబ్దంగా మైకులోంచి వచ్చే బాబావారి ఉపన్యాసం వింటున్నారు. వాళ్ళిద్దరూ నిర్ఘాతపోయేరు. అక్కడి భక్తజన సందోహం, వాళ్ళకు బాబాయెడల ఉండే అచంచల భక్తివిశ్వాసాలు,

బాబాని కలవడమంటే సులభమనుకున్న తమ మూర్ఖత్వం గ్రహించేరు. ఏమి చెయ్యాలో తోచక ఆ జనాన్ని తప్పించుకుంటూ ముందుకు వెళ్ళే ప్రయత్నం చేశారు. అది ఎంత అసాధ్యమో గ్రహించి నిశ్చేష్టులై నిలబడిపోయేరు.

ఆమె మానసికంగా క్రుంగిపోయింది. “ఆ భోన్స్లే మాట నమ్మి రెండు వేల మైళ్ళు ప్రయాణం చేసి పుట్టపర్తి వచ్చేను. అక్కడినుండి మద్రాసు వచ్చేను. నీ పాదాలు స్పృశిస్తే చాలు, నీ ఆశీస్సులతో నా కేన్సర్ పోతుందని నమ్మి వచ్చేను. ఓ బాబా! నువ్వు సర్వజ్ఞుడవని, సర్వశక్తి స్వరూపుడవని విన్నాను. నీ దర్శన స్పర్శన అనుగ్రహాలు నాబోటి దిక్కులేనివాళ్ళకు లభించవా! నువ్విలాగ ధర్మం, ప్రేమ అంటూ ఉపన్యాసాలిస్తుంటే వినడానికా ఇంత దూరం వచ్చేను! నీకు దయలేదా!” అంటూ విలపించటం మొదలుపెట్టింది.

సరిగ్గా ఆ సమయంలో ఒక అపరిచిత వ్యక్తి వాళ్ళ దగ్గరకు వచ్చి, “మీరేనా చండీఘడ్ హాస్పిటల్నుండి వచ్చిన అక్కాచెల్లెళ్ళు?” అని అడిగేడు. ఆమె అవుననగానే నాలుగు విభూతి ప్యాకెట్లు ఆమెకిచ్చి, “మీ వ్యాధి తగ్గిపోతుంది. ధైర్యంగా తిరిగి వెళ్ళమని బాబా మీకు చెప్పమన్నారు” అంటూ మరో నాలుగు ప్యాకెట్లు ఇచ్చి, “ఇవి శివాజీకి ఇవ్వమన్నారు” అని చెప్పి ఆ జనం ముందుకెళ్ళి అదృశ్యమయ్యేడు.

వాళ్ళు తిరిగి వెళ్ళిపోయేరు. ఆ టీచరు కల్నల్ భోన్స్లేకి జరిగిందంతా చెప్పి, “నాకు విభూతి ఇవ్వటంతోపాటు మరో నాలుగు ప్యాకెట్లిచ్చి శివాజీకి అందజెయ్యమన్నారు. ఆ శివాజీ ఎవరో నాకు తెలియదు” అంది.

జ్ఞానోదయమై ఆనందాశ్చర్యాలతో, “ఆ శివాజీని నేనే. అందరూ నను కల్నల్ ఎస్. భోన్స్లే అంటారు. ఆ ‘ఎస్’ అంటే శివాజీ అని ఆ సాయి భగవానునికే తెలుసు” అన్నాడు.

చండీఘడ్ హాస్పిటల్లో మళ్ళీ పరీక్ష చేసిన డాక్టరు ఆమె కేన్సర్ అదృశ్యమైందని, జరిగినదంతా విని ఆమె అదృష్టాన్ని కొనియాడేడు.

(సశేషం)

వెంకావధూత భవిష్యద్వాణి

శంకరగల్లు శ్రీనివాసులు

ఒకప్పుడు అనంతపురం జిల్లా భారత దేశంలో చాలా వెనుకబడిన ప్రాంతాల్లో ఒకటి. అటువంటి జిల్లా భగవాన్ బాబావారి అవతరణతో పావనమైంది. శ్రీమన్నారాయణుడే ఇక్కడ జన్మించటంవలన ఒకప్పుడు ఎవరికీ తెలియని ఒక మారుమూల కుగ్రామమైన పుట్టపర్తి విశ్వవ్యాప్తంగా గుర్తింపు పొందింది.

నేను తరచుగా భగవాన్ బాబావారిని దర్శిస్తూ, వారి సేవలో ఉన్నప్పుడు కొంతమంది మిత్రులద్వారా శ్రీ వెంకావధూతగురించి విన్నాను. వెంకావధూతస్వామి నిరంతరం చిరునవ్వుతో చిదానందరూపులై విలసిల్లేవారు. ఆయన ఎవరి తలమీద అయినా చేతితో స్పృశిస్తే వారికి దివ్యానుభూతులు కలిగేవి. ఎప్పుడు వస్తారో ఎక్కడికి వెళతారో ఎవరికీ తెలియదు. నీటి ప్రవాహంలో కొయ్యమాదిరి సంచరించే అటువంటి సన్న్యాసిని 'అవధూత' అంటారు. ఆయన అనంతపురం జిల్లాలో చాలా ప్రాంతాల్లో సంచరించారని వినికిడి. ఆవిధంగా సంచారం సల్పే సమయంలో బాబావారి తాతగారైన కొండమరాజుగారిని కలసి అనేక ఆధ్యాత్మిక విషయాలు ముచ్చటించేవారట. అటువంటి ఒక సందర్భంలో శ్రీ వెంకావధూత, "కొండమరాజూ! త్వరలో మీ ఇంట్లో భగవంతుడు అవతరిస్తాడు. నీవు తొందరలో భగవంతుని చూడబోతున్నావు" అని చెప్పారట. ఆయన చెప్పినట్లుగానే కొండమరాజుగారి వంశంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అవతరించారు.

1940 సం॥ మే నెల 23వ తేదీన 'సత్యం' పుట్టపర్తి గ్రామంలో అరుగుమీద చేరినవారందరికీ పటికబెల్లం, పుష్పాలు మొదలైనవాటిని సృష్టించి ఇస్తున్నారు. ఆ సమయంలో కొందరు ఆ ఆనందకరమైన దృశ్యాన్ని

చూడటానికి రమ్మని శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజుని పిలిచారు. అప్పటికింకా తన కుమారుడి దివ్యత్వంపట్ల అవగాహన లేని పెద్ద వెంకమరాజుగారు ఉగ్రుడై ఒక చేత్తో కర్ర పట్టుకొని వచ్చి, "ఎవరివి నీవు? దేవుడివా? దయ్యానివా? నిజం చెప్పు" అని గద్దించారు. 'సత్యం' తండ్రివైపు చూసి పరమ ప్రశాంతంగా, "నేను సాయిబాబాను" అని పలుకగా, అందులకు సాక్ష్యమేమిటని గద్దిస్తే, 'సత్యం' దగ్గరలో ఉన్న మల్లెపూలను చేతిలో తీసుకుని నేలపైకి విసరగా, అవి 'సాయిబాబా' అని తెలుగు అక్షరాలుగా ఏర్పడ్డాయి. "నేను ఆపస్తంబసూత్రుడను, భారద్వాజ గోత్రుడను. భయాందోళనలతో ఉన్న మానవాళిని రక్షించటానికి వచ్చాను. వెంకావధూత ప్రార్థన మేరకు మీ ఇంట్లో జన్మించాను" అన్నారు, 'సత్యం'. దాంతో 'సత్యం' మీద ఉన్న అనుమానాలు, అపోహలు తొలగిపోయాయి.

"ఈశ్వరాంబ సుతం దేవం నిత్య మంగళ కారిణమ్ వెంకావధూత సంప్రీతమ్ వందే సాయి జగద్గురుమ్" P

బుద్ధ పూర్ణిమ వేడుకలు

శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల 4 మరియు 5 రీజియన్లకు చెందిన నేపాల్, శ్రీలంక, థాయ్‌లాండ్, మలేషియా, బ్రూనై, సింగపూర్, ఇండోనేషియా, జపాన్, చైనా మరియు తైవాన్ దేశాల సాయి భక్తులు 2015 మే 3, 4 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలో బుద్ధపూర్ణిమ వేడుకలలో పాల్గొన్నారు. 'ప్రేమాస్పదమైన దయ' ఈ సంవత్సరపు వేడుకల ఇతివృత్తము. మే 3వ తేదీన సాయంకాలం స్వామి సన్నిధిలో థాయ్‌లాండ్ భక్తులు బౌద్ధమత ప్రార్థనలు చేశారు. అనంతరం రీజియన్ 4 ఛైర్మన్ డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్ మన అంతరంగములోనే బుద్ధుని, అనగా, దివ్యత్వాన్ని కనుగొనవలసిన అవశ్యకత ఉన్నదన్నారు.

శ్రీలంక భక్తులు శ్రీ గేహన్ సిద్ధార్థుని జీవిత చరిత్రను చెబుతూ, సిద్ధార్థుడు బుద్ధునిగా మారిన ఉదంతాన్ని వివరించారు. 'అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు' అన్న స్వామి సందేశమును ప్రస్తావిస్తూ, ప్రేమాస్పదమైన దయను భక్తులందరూ పెంపొందించుకోవాలన్నారు.

నేపాల్ భక్తులు శ్రీ మైత్రి బుద్ధుని ప్రబోధములను అవగాహన చేసుకోవటమేగాక వాటిని జీవితములో ఆచరణలో పెట్టాలన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం జపాన్ భక్తులు భక్తి గీతాలను పాడారు.

మే 4వ తేదీన సాయంవేళలో థాయ్ భక్తులు బౌద్ధమత ప్రార్థనలు చేశారు. అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల రీజియన్ 4కు సెంట్రల్ కోఆర్డినేటర్‌గా

సేవల నందిస్తున్న మలేషియావాసి శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ బుద్ధపూర్ణిమ సందర్భంగా భక్తులకు శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తూ, ఆరోజు ఉపన్యసించేవారిని పరిచయం చేశారు.

ముందుగా ఫోన్‌పొగోడ (లావో పిడిఆర్) చీఫ్ ఆబిట్ కె.హెచ్.టి. ఫా లావో భాషలో ప్రసంగించారు. బుద్ధుని ప్రవచనాల, మరియు శ్రీ సత్యసాయి సందేశాల ప్రాముఖ్యాన్ని వివరిస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ విలువలతో కూడిన విద్యను అందించటంలో చేస్తున్న కృషిని శ్లాఘించారు.

సాయి భక్తులకు చిరపరిచితులైన డా॥ జుమ్‌సాయి మాట్లాడుతూ, మార్పుచెందని సర్వోత్కృష్టమైన సత్యమును గ్రహించడానికి ఆత్మావలోకనము చేయటమే బౌద్ధ మత ప్రధాన సందేశమన్నారు. ప్రేమ, దయ ఈ రెండూ ఆత్మశోధనకు అత్యవశ్యకమైన అంశాలన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం శ్రీలంక నుండి వచ్చిన కాండ్యన్ జానపద కళాకారులు నర్తిస్తూ నయనానందకరంగా విన్యాసాలు చేశారు.

ఆనాటి చివరి ప్రదర్శన 'ది హార్ట్ ఆఫ్ బుద్ధ' ప్రేమాస్పదమైన దయ ప్రధానాంశముగా బుద్ధుని జీవిత చరిత్రను, వారి ప్రబోధాలను ఆవిష్కరించింది.

మే 5వ తేదీన సాయంకాలం తూర్పు గోదావరి జిల్లా నుండి వచ్చిన 400 మంది అధ్యాపకులు, 200 మంది ఇతర భక్తులు స్వామి దివ్య సన్నిధిలో అన్నమాచార్య కీర్తనలను గానం చేశారు.

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్మరణ దినోత్సవం

అవతార పురుషునికి జన్మనిచ్చిన మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్మరణ దినోత్సవమైన మే 6వ తేదీన ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాయి భక్తులు వివిధ కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. పుట్టపర్తిలో శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ, శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు గార్ల సమాధివద్ద వారి కుటుంబ సభ్యులు, ప్రశాంతి నిలయ నిర్వాహకులు, భక్తులు పుష్పాలను ఉంచి, నివాళు లర్పించి సంకీర్తన చేశారు. భజనానంతరం భక్తులు పులిహోరను ప్రసాదంగా స్వీకరించారు.

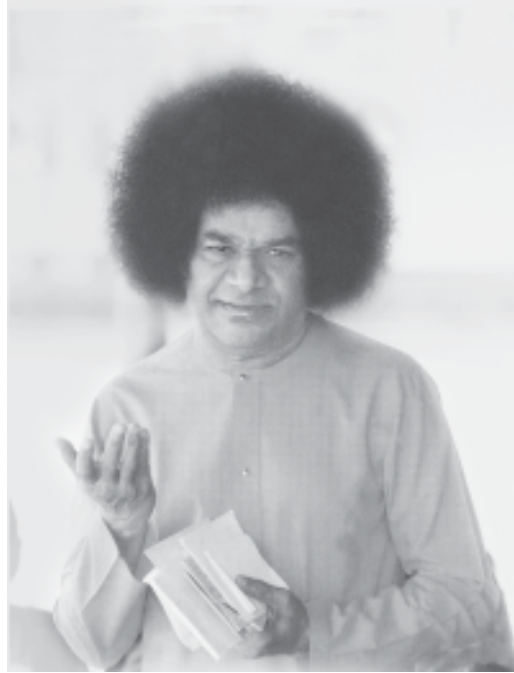
ఆరోజు సాయం సమయంలో సాయి విద్యార్థులు మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ దివ్య చరితాన్ని వీడియో చిత్రాల ద్వారా ప్రదర్శించారు. ఈశ్వరమ్మగారితో ప్రత్యక్ష అనుబంధమున్న శ్రీమతి కుప్పం విజయమ్మ, ప్రొ॥ జయలక్ష్మీ గోపీనాథ్ అనుభవాలను ఈ ప్రదర్శనలో పొందుపరచారు. అవతరణకు ముందే తనకు మాతృమూర్తి కాగల వ్యక్తిని ఎన్నుకొని, ఆమె గర్భములో సంకల్పమాత్రాన ప్రవేశించటం ఒక్క భగవంతునికి మాత్రమే సాధ్యం. అటువంటి మహోన్నత స్థానానికి పాత్రుడైన ఈశ్వరమ్మ ఉదాత్త చరితాన్ని ఈ ప్రదర్శన హృద్యంగా చిత్రీకరించింది.

మందిరంలో జరిగే కార్యక్రమాలకు వయో భారముచే హాజరు కాలేని వృద్ధుల సౌకర్యార్థమై మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్మరణ దినోత్సవము రోజున 29 నెం. హాలులో ఒక టీవీ సెట్ ను అమర్చారు. హాలు నెం. 29, 30 మరియు 31ల యందు నివాసముంటున్న వృద్ధులందరూ మందిర కార్యక్రమాల ప్రత్యక్ష ప్రసారాలను ఇందులో వీక్షించవచ్చు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్, ట్రస్టు సెక్రటరీ శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు ఈ కార్యక్రమానికి హాజరయ్యారు.

- దివి చతుర్వేది

❖ తప్పుకి శిక్షే పాప పరిహారం ❖

నేటి మానవుడు తాను చేసిన తప్పును ఏదో ఒకవిధంగా కప్పిపుచ్చుకొని పశ్చాత్తాపం పేరుతో క్షమించమని దైవాన్ని ప్రార్థిస్తాడు. ప్రాచీన ఋషులు చాలా ఉత్తములు. తమవల్ల జరిగిన తప్పుకు శిక్ష విధించి పాప పరిహారం కావించమని పశ్చాత్తాపంతో దైవాన్ని ప్రార్థించేవారు. అలా హృదయ పూర్వకంగా శిక్ష కోరుకోవటమే పాప పరిహారం, నిజమైన పశ్చాత్తాపం. అట్టివారే యోగులు, త్యాగులు. చేసిన తప్పుకు శిక్షకు సిద్ధపడి పశ్చాత్తాపంతో ప్రార్థించిననాడు భగవంతుడు శిక్షను అనుభవించే శక్తిని ఇవ్వవచ్చు, శిక్షను తగ్గించవచ్చు, లేక శిక్షను రద్దు చేయవచ్చు. అన్నిటికీ ఆ భగవంతుడే తగిన శక్తిని ప్రసాదిస్తాడు. శిక్షకాని, క్షమాభిక్షగాని హృదయపూర్వక పశ్చాత్తాపముపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎటువంటిదైనా తెలిసి చేసిన తప్పుకు శిక్ష అనివార్యమన్నది దైవ శాసనం.

- బాబా

పనిలేని మనస్సు

ఒక సైనిక దళంలో చురుకైన సేవాభావంగల యువకుడు ఒకడుండేవాడు. అతడు తల్లిదండ్రులకు చెప్పుకుండా సైనికదళంలో చేరాడు. సైనిక దళంలో అందరికంటే కష్టపడి పనిచేసి ఆఫీసర్స్‌ను మెప్పించ గలిగాడు. పనిలోనే నిరంతరము నిమగ్నుడైనందువలన అతనికి ఇంటి సంగతి గుర్తుకు రాలేదు.

కొంతకాలమైన తరువాత యుద్ధం తాత్కాలికంగా నిలిచిపోవడంచేత సైనికులెవరికీ పని లేకుండాపోయింది. ఈ యువకునికి పని లేకపోవడంచేత ఏవో ఆలోచనలు

కలవరపెట్టాయి. ఒక చెట్టుక్రింద కూర్చుని “నా తల్లిదండ్రులెట్లున్నారో? నా సోదరి, తమ్ముడు ఎట్లున్నారో? నేను కనబడుటలేదని ఎంత విచారిస్తున్నారో?” అని చింతిస్తూ ఉన్నాడు.

ప్రతి దినము అతనికి తెలియకుండానే ఇంటిని గురించిన ఆలోచనలు మనస్సులో చెలరేగి అతనిని కలవరపెట్టడం మొదలుపెట్టాయి. ఆఫీసరు ఆ యువకునిలో వచ్చిన మార్పును గుర్తించాడు. అతని పరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్నాడు.

ఒకరోజు అతనిని పిలిచి, “ఈ స్థలములో నాలుగడుగులు ఇటు, నాలుగడుగులు అటు గుర్తు పెట్టుకుని ఒక గొయ్యి త్రవ్వ” అన్నాడు.

ఆ యువకుడట్లే ఒక పార తీసుకొని కొంతసేపట్లో ఆ పనిని పూర్తి చేశాడు.

ఆఫీసరుకు చెప్పాడు. అతను టైమ్ చూశాడు. యువకునికి విశ్రమించడానికి ఇంకా రెండు గంటలు వ్యవధి ఉందని తెలుసుకున్నాడు. “నాయనా! త్రవ్విన మట్టినంతా మరల ఆ గుంటలో వేసేయి” అన్నాడు.

ఆ సైనికుడట్లే చేశాడు. సుమారు 5 గంటల కాలము శ్రమించి పనిచేయడంవలన అలసిపోయాడు. కానీ ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. ఆ రాత్రి బాగా నిద్రపోయాడు ఎటువంటి ఆలోచనలూ లేకుండా.

మరునాడు ఆఫీసరు అతనిని పిలిచి, “నిన్న నీవు పని చేస్తున్నంతసేపు ఏమైనా ఆలోచిస్తుండినావా? రాత్రి బాగా నిద్రపట్టిందా?” అనడిగాడు.

ఆ సైనికుడు, “లేదు సార్, నిన్న పూర్తిగా నాకు ఎటువంటి ఆలోచనలూ రాలేదు” అన్నాడు.

దానికి ఆ ఆఫీసర్, “చూశావా? పనిలేని మనస్సుకే అనవసరమైన ఆలోచనలు, ఆందోళనలు కలుగుతాయి. కాబట్టి, ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పనిమీద నీ మనస్సును లగ్నం చేయి” అని హెచ్చరించాడు.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

అర్చబంధుం దయాసింధుం కీర్తి స్ఫూర్తి ప్రదం ప్రభుమ్

Date of Publication 23rd June

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవం

శ్రీలంక కళాకారుల కాండ్యన్ నృత్యం

జపనీస్ భక్తుల భక్తి గీతాలాపన

కష్ట సుఖములందు సమత్వం

ఎన్ని విన్నప్పటికీ, ఎన్ని చదివినప్పటికీ, ఎన్ని చూసినప్పటికీ మానవుడు మధ్యమధ్య అజ్ఞానానికి గురియై కష్టాల్లో క్రుంగి దైవాన్ని దూషిస్తాడు, సుఖాలకు పొంగి దైవాన్ని స్తుతిస్తాడు. తనకి కష్ట నష్టాలు వద్దని దైవాన్ని ప్రార్థిస్తాడు. కష్ట సుఖాలు, ఆనంద దుఃఖాలు లేని జన్మ ఉండదు. జన్మాంతర కర్మ ఫలాలే సుఖదుఃఖాలు. అవి ఒకటి విడిచి మరొకటి ఉండని జంట పక్షులు. ధర్మరాజు రాజ్యభ్రష్టుడై తన తమ్ములతో కారడవుల పాలైనా, ద్రౌపదిని నిండుకొలుపులో కారవులు పరాభవించినా, యుద్ధంలో అభిమన్యుడు మరణించినా, ఉపపాండవులు నిర్దాక్షిణ్యంగా సంహరింపబడినా కృష్ణుని యెడల అతని భక్తి చలించలేదు. అంతేకాదు. ఏ భక్తునికీ కష్టాలు తప్పలేదు. వాళ్లు అచంచల దైవ విశ్వాసంతో ధైర్యంగా కష్టాల నెదుర్కొని, కష్ట సుఖాలు రెండింటినీ దైవ ప్రసాదాలుగా భావించి, మనుగడ సాగించి తుదకు జీవన్ముక్తులయ్యేరు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.